

AIÜB-15/2011.
(AIÜB-63/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Alkotmányügyi, igazságügyi és ügyrendi bizottságának**
2011. május 2-án, hétfőn, 11 óra 6 perckor
az Országház főemelet 58. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	4
<i>Az ülés résztvevői</i>	6
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	8
<i>A kormánytisztviselők jogállásáról szóló 2010. évi LVIII. törvény módosításáról, valamint a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/2941. szám); általános vita, első helyen kijelölt bizottságként</i>	8
<i>Dr. Kátai Ildikó szóbeli kiegészítése</i>	8
<i>Dr. Hazafi Zoltán szóbeli kiegészítése</i>	8
<i>Hozzászólások</i>	9
<i>Válaszok, reflexiók</i>	12
<i>Szavazás az általános vitára alkalmasságról</i>	14
<i>Az anyakönyvekről, a házasságkötési eljárásról és a névviselésről szóló 1982. évi 17. törvényerejű rendelet és az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/2942. szám); általános vita</i>	14
<i>Dr. Répássy Róbert szóbeli kiegészítése</i>	14
<i>Szavazás az általános vitára alkalmasságról</i>	15
<i>A büntető törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/2990. szám); A közterület rendjének fenntartása érdekében szükséges egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/3012. szám); együttes általános vita</i>	15
<i>Dr. Répássy Róbert szóbeli kiegészítése</i>	15
<i>Hozzászólások</i>	16
<i>Válaszok, reflexiók</i>	25
<i>Szavazás a T/2990. számú törvényjavaslat általános vitára alkalmasságáról</i>	26
<i>Szavazás a T/3012. számú törvényjavaslat általános vitára alkalmasságáról</i>	26
<i>Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita</i>	27
<i>c) A Magyar Köztársaság Országgyűlésének Házsabályáról szóló 46/1994. (XI.30.) OGY határozat módosításáról szóló határozati javaslat (H/2643. szám)</i>	27
<i>Szavazás a tárgysorozatba-vételről</i>	29

Ügyrendi javaslat az 5/a, /b, /d, /e napirendi pontok napirendről történő levételére 29

Szavazás a T/2359., T/2483., T/2549. és T/2678. számú előterjesztések megtárgyalásának napirendről való levételéről 31

Napirendi javaslat

1. A kormánytisztviselők jogállásáról szóló 2010. évi LVIII. törvény módosításáról, valamint a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/2941. szám)
(Általános vita)
(Első helyen kijelölt bizottságként)

2. Az anyakönyvekről, a házasságkötési eljárásról és a névviselésről szóló 1982. évi 17. törvényerejű rendelet és az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/2942. szám)
(Általános vita)

3. A büntető törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/2990. szám)
(Általános vita)

4. A közterület rendjének fenntartása érdekében szükséges egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/3012. szám)
(Az Emberi jogi, kisebbségi, civil- és vallásügyi bizottság önálló indítványa)
(Általános vita)

5. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita:
 - a) A népszavazási kampányok kiegyensúlyozottságának biztosításáról szóló törvényjavaslat (T/2359. szám)
(Karácsony Gergely, dr. Schiffer András, Szabó Tímea, Mile Lajos, Jávor Benedek (LMP) képviselők önálló indítványa)
 - b) A büntető törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/2483. szám)
(Dr. Dorosz Dávid (LMP) képviselő önálló indítványa)
 - c) A Magyar Köztársaság Országgyűlésének Házsabályáról szóló 46/1994. (XI.30.) OGY határozat módosításáról szóló határozati javaslat (H/2643.

szám)

(Szilágyi Péter (LMP) képviselő önálló indítványa)

d) A bűncselekmények áldozatainak segítéséről és az állami kárenyhítésről szóló 2005. évi CXXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/2549. szám)

(Ficsor Ádám és Juhász Ferenc (MSZP) képviselők önálló indítványa)

e) Egyes közjogi méltóságok múltjának átláthatóságáról szóló törvényjavaslat (T/2678. szám)

(Dr. Molnár Csaba és Gyurcsány Ferenc (MSZP) képviselők önálló indítványa)

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Balsai István** (Fidesz), a bizottság elnöke, valamint
Dr. Cser-Palkovics András (Fidesz), a bizottság alelnöke

Dr. Gyüre Csaba (Jobbik), a bizottság alelnöke

Dr. Bohács Zsolt (Fidesz)

Dr. Budai Gyula (Fidesz)

Dr. Gruber Attila (Fidesz)

Dr. Horváth Zsolt (Fidesz)

Kozma Péter (Fidesz)

Dr. Mátrai Márta (Fidesz)

Dr. Molnár Attila (Fidesz)

Dr. Szakács Imre (Fidesz)

Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz)

Dr. Varga István (Fidesz)

Dr. Vas Imre (Fidesz)

Dr. Vitányi István (Fidesz)

Dr. Rubovszky György (KDNP)

Dr. Salamon László (KDNP)

Dr. Bárándy Gergely (MSZP)

Dr. Harangozó Tamás (MSZP)

Dr. Lamperth Mónika (MSZP)

Dr. Steiner Pál (MSZP)

Dr. Ipkovich György (MSZP)

Dr. Gaudi-Nagy Tamás (Jobbik)

Dr. Staudt Gábor (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Bohács Zsolt (Fidesz) megérkezéséig dr. Molnár Attilának (Fidesz)

Gulyás Gergely (Fidesz) dr. Gruber Attilának (Fidesz)

Dr. Mátrai Márta (Fidesz) megérkezéséig dr. Horváth Zsoltnak (Fidesz)

Dr. Papcsák Imre (Fidesz) dr. Vas Imrének (Fidesz)

Dr. Harangozó Tamás (MSZP) megérkezéséig dr. Lamperth Mónikának (MSZP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Répássy Róbert államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)

Dr. Kátai Ildikó helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)

Dr. Hazafi Zoltán főosztályvezető (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)

Dr. Eiselt György helyettes államtitkár (Belügyminisztérium)

Szilágyi Péter országgyűlési képviselő (LMP)

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 6 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

DR. BALSAI ISTVÁN (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Tisztelt Bizottság! A bizottság határozatképes. Ismertetem a helyettesítések rendjét: Balsai István helyettesíti Bohács Zsoltot, Lamperth Mónika Harangozó Tamást, Vas Imre pedig Papcsák Ferencet. A további helyettesítési megbízásokat kérem majd eljuttatni hozzám.

Az előzetes napirendi javaslatot megkapták. Kérdezem, ki ért egyet az abban foglaltakkal. *(Szavazás. – Látható többség.)* Aki nem értett vele egyet? *(Szavazás.)* 3-an nem értenek vele egyet.

A kormánytisztviselők jogállásáról szóló 2010. évi LVIII. törvény módosításáról, valamint a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/2941. szám); általános vita, első helyen kijelölt bizottságként

Rátérünk a napirend szerinti sorrendben a kormánytisztviselők jogállásáról szóló, már ismert törvény megváltozott tartalmú előterjesztésére T/2941. szám alatt. Jelen vannak az államtitkár úr és munkatársai. Parancsoljon!

Dr. Kátai Ildikó szóbeli kiegészítése

DR. KÁTAI ILDIKÓ helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Kátai Ildikó, KIM, személyügyi helyettes államtitkár. Röviden szeretném elmondani, miért volt szükség a jogszabályok előkészítésére és beterjesztésére.

Mint az önök előtt is ismert, az alkotmánybírósági döntés alapján készítettük el a törvényjavaslatot. Két alkotmánybírósági döntésről beszélünk, az egyik, amelyik a kormánytisztviselői törvényben, a másik pedig, amelyik a köztisztviselőkről szóló törvényben semmisítette meg az indoklás nélküli felmentést. A jogszabály megalkotására ezért volt tehát szükség. A részletek kidolgozásánál figyelembe vettük az alkotmánybírósági határozatot, különös tekintettel az indokolása szövegére, tehát annak figyelembevételével dolgoztuk ki a részleteket.

A fontosabb témaköröket szeretném megemlíteni, amiről a törvény szól. Egyrészt tehát szabályoztuk, illetve újraszabályoztuk mind a kormánytisztviselőket, mind a köztisztviselőket tekintetében a felmentési okokat. Másrészt bevezetni kívánunk egy új jogorvoslati fórumot, a köztisztviselői döntőbizottságot, részben garanciális okokból, részben pedig a szakértelem, a gyorsaság és a költséghatékonyság biztosítása érdekében. Ezen kívül foglalkozik a törvényjavaslat olyan eljárási szabályokkal, mint például a több minisztériumot érintő célfeladat megállapításának lehetősége, illetve újraszabályozzuk a kiválasztási eljárást.

Egy kicsit részletesebb felvezetés érdekében szeretném átadni a szót kollégámnak, Hazafi Zoltán főosztályvezető úrnak.

ELNÖK: Parancsoljon!

Dr. Hazafi Zoltán szóbeli kiegészítése

DR. HAZAFI ZOLTÁN (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm. Tisztelt Bizottság! Ami a felmentési okok újraszabályozását illeti, alapvetően két csoportra oszthatók azok a felmentési okok, amit tartalmaz a törvényjavaslat. Az egyik csoportba hagyományos, úgynevezett strukturális okok tartoznak, alapvetően a létszámcsökkentés, átszervezés, illetőleg a feladatmegszűnés, amely abban az esetben, ha munkakör feleslegessé válik, legitim módon megalapozza a jogviszonynak a felmentéssel történő megszüntetését.

A második csoportba azok a felmentési okok tartoznak, amelyek a kormánytisztviselő, illetőleg a köztisztviselő személyével összefüggenek. Ezek között új felmentési okként, tehát a korábbi szabályozáshoz képest úgy gondolom, indokolt megemlíteni a méltatlanságot mint felmentési jogcímet. Itt szeretném külön hangsúlyozni, a szabályozási struktúra arra épül, hogy abban az esetben alapozza meg ez legitim módon a felmentést, ha a kormánytisztviselőnek, illetőleg a köztisztviselőnek a magatartása egyúttal az általa betöltött beosztásnak a tekintélyét, a munkáltató jó hírnevét vagy a jó közigazgatásba vetett társadalmi bizalmat rombolja, illetőleg sérti.

Ami a szakmai képesség hiányát illeti, új felmentési jogcímként vezeti be a törvényjavaslat a nem megfelelő munkavégzés alapján történő felmentést, ez váltja fel a korábbi szakmai alkalmatlanságot. Lényeges különbség a két felmentési jogcím között, hogy míg korábban a szakmai alkalmatlanság általában a közigazgatási munkavégzésre való alkalmatlanságra épült, ugyanakkor úgy gondoljuk, hogy a szakmai alkalmatlanság nem általában, hanem konkrét munkakör vonatkozásában értelmezhető. Ezért javasolja bevezetni a javaslat a nem megfelelő munkavégzés alapján történő felmentést.

Az egészségi ok, illetőleg az életkori állapot, tehát a nyugdíjasnak minősülés felmentési jogcímei tulajdonképpen hagyományos felmentési jogcímek tekinthetők abban az értelemben, hogy a korábbi törvényi szabályozás is tartalmazta.

Újként rendeli bevezetni a törvényjavaslat viszont a bizalom hiányát, illetőleg a bizalomvesztést, amit tulajdonképpen a szakmai lojalitás megsértése alapoz meg a kormánytisztviselő, illetőleg a köztisztviselő esetében. Ennek kapcsán szeretném hangsúlyozni, hogy a törvényjavaslat értelmében a bizalomvesztés indoka kizárólag a köztisztviselő, illetőleg kormánytisztviselő magatartásában, illetőleg munkavégzésében megnyilvánuló és bizonyítható tény lehet. Tehát a bizonyítási kötelezettség s ebben az értelemben az indoklási kötelezettség természetesen a munkáltatót terheli.

Végezetül, de nem utolsósorban szeretném felhívni a figyelmet egy új lehetőségre a korábbiakhoz képest, ez pedig a kinevezésbe foglalt munkakör egyoldalú módosítása. Ez csak a kormánytisztviselőket, tehát az államigazgatást érinti. Az államigazgatás hierarchikus működési elvéből fakad az, hogy a mobilizálhatóság, a rugalmasabb működés érdekében megteremti ez a törvény a lehetőséget arra, hogy a kormánytisztviselők egyik munkakörből a másik munkakörbe rugalmasan áthelyezhetőek legyenek. Természetesen megvannak a törvényi korlátok, megvannak a törvényi garanciák, de adott esetben ez az intézkedés is elvezethet a kormánytisztviselő felmentéséhez.

Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm. Hozzászólás? Gyüre Csaba!

Hozzászólások

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Előterjesztők! Tisztelt Bizottság! A kormánytisztviselők jogállásáról szóló törvényjavaslathoz láttuk ezt a módosítást, amit elsősorban az hozott ide, hogy az Alkotmánybíróság a korábbi döntést hatályon kívül helyezte. Ennek alapján átdolgozták az előterjesztők, illetve a kormány, és új fogalom került be, amely elég érdekes, ez a méltatlanság fogalma. Én a magam részéről, akinek van egy 17-18 éves munkajogi gyakorlata, azt gondolom, hogy valahol helyes is és nem is ennek a használata.

Azt gondolom, hogy a köztisztviselőnél a legfontosabb az, hogy meglegyen egy köztisztviselővel szemben az ügyfélnek a bizalma, az, hogy ő méltó legyen a hivatása gyakorlására, tehát amikor ez bevezetésre kerül, az természetesen üdvözlendő, hiszen olyan magatartást kell tanúsítania egy köztisztviselőnek, ami arra jogosítja, hogy azt a címet, amely egy érdem, az, hogy valaki köztisztviselő lesz és kinevezést kap, hogy azt gyakorolhassa.

Itt a félelmem leginkább abban van, hogy megpróbálja a törvényalkotó, illetve az előterjesztő ezt körülírni a 8/A. §-ban, azonban azt gondolom, hogy leginkább majd a bírói gyakorlat fogja körvonalazni azt, hogy mi is tartozik ebbe bele. Hiszen itt vannak olyan problémák, mint például a pártatlanság, amivel tökéletesen egyetértünk, hogy egy köztisztviselőnek száz százalékig pártatlannak kell lennie, amikor a munkáját ellátja, de ebben a méltatlanságban benne szerepel az is, hogy munkahelyén kívül. Tehát itt akár felvethető egy olyan, hogy ha valaki a munkahelyén kívül olyan nyilatkozatot tesz, aminek alapján ő nem tekinthető pártatlannak, akkor már lehet-e ezzel élni vagy nem lehet. Tehát ez egy olyan veszélyes dolog, hogy sajnos, ezzel a méltatlansággal adott esetben úgy érzem, hogy vissza is lehet élni. Tehát ennek a veszélyei megvannak.

A másik felmentési ok, ha a munkavégzés nem megfelelő. Én a magam részéről üdvözlöm ennek a bevezetését, hiszen a korábbi alkalmatlanság egyrészt egy olyan megfoghatatlan jogi kategória volt, amelyet némely bíróságok így értelmeztek, némely bíróságok úgy, de legrosszabbul a munkáltatói jogkör gyakorlóit értelmezték ezt, és nagyon gyakran ezzel is visszaéltek. Ezért azt gondolom, hogy ez a kifejezés, hogy "munkavégzése nem megfelelő", ez egy fokkal konkrétabb, hiszen ezt teljesen konkrétan lehet bizonyítani utólagosan, valóban az iratok megvizsgálásával, hogy megfelelő munkát végzett-e vagy nem, átlagosat vagy messze az átlag alattit, és az már nem a megfelelő kategóriába tartozik. Tehát azt gondolom, hogy ez a része viszont üdvözlendő.

A döntőbizottság felállításával kapcsolatosan pedig ez egy olyan új jogintézmény, amely valaha ugyan létezett és elvetették, mint talán régies és nehézkes intézményt, nehézkessé teszi az eljárást, hiszen egy újabb lépcsőt hoz be. Azt gondolom, hogy amikor egy munkáltató és egy munkavállaló vitatkozik, munkaügyi vitába keveredik, akkor egy döntőbizottság nagyon kis részben tudja megoldani azt a feladatot, amire ő hivatott lenne. Másrészt azt gondolom, hogy egy ilyen súlyú kérdésnek a megvitatása vagy döntése előtt a társadalmi vita mindenféleképpen szükséges lett volna erről, hogy legalább a szakmai szervezetek erre vonatkozóan tegyenek javaslatot, hogy javasolják-e vagy nem, illetve maguk a munkaügyi bíróságok ezzel kapcsolatban, illetve az OIT milyen álláspontot képvisel. Nem tudom, hogy erre vonatkozóan van-e előzmény, tehát erre tudnak-e önök hivatkozni? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Lamperth Mónika kért szót.

DR. LAMPERTH MÓNIKA (MSZP): Köszönöm szépen. Amikor az előterjesztő arról beszélt, hogy a kormánytisztviselői döntőbizottság a hatékonyság és költségtakarékosság okán kerül be a rendszerbe, akkor joggal teszünk fel kérdéseket, hogy ezt miben látják. Ugyanis a mostani helyzetben, ami a közigazgatásban kialakult, azt gondolom, hogy legalábbis aggályos a miniszterelnök által kinevezett kormánytisztviselői döntőbizottság, illetve a közigazgatási miniszter javaslatára a miniszterelnök által kinevezett bizottság, hiszen pont az a probléma - és ha visszaemlékeznek rá, mi ezt mondtuk már az első törvénymódosításnál is -, hogy olyan iszonyú fenyegetettségben vannak a kormánytisztviselők, hogy egy ilyen bizottságnak a felállítása nemhogy segítene, hanem súlyosítana a dolgon. De ha a válaszban az én aggályaimra tudnak megnyugtató választ adni, akkor még az általános vitáig, ami persze nem a túl távolban lesz, hajlandók vagyunk ezt felülvizsgálni. De a mostani helyzetben, mivel még nem ismerem az önök részletesebb érveit, azt gondolom, hogy ez sokkal inkább aggályos.

Gondoljanak bele, hogy egy olyan kormánytisztviselő, akit ez idáig alkotmányosértő módon fenyegetett az, hogy indokolás nélkül bármikor felállíthatják, most egy olyan intézményen keresztül kaphat csak esetleg egy másfajta jogorvoslatot, ahol teljes egészében a kormányzati akarat, politikai akarat érvényesül. Kisebb lenne a gyanakvásom, ha mondjuk, a

kormányhivatalok élére nem pártkomisszárokat ültettek volna, hanem maradtak volna ott szakemberek. De nem így történt.

Tehát ez a testület, ennek a felállítása most rendkívüli módon aggályos. Erre várok válaszokat.

A másik a méltatlanság kérdése. Itt garancia kellene arra nézve, és ez az így megfogalmazott normaszöveg nem ad ilyen garanciát, hogy ezt nem lehet ürügyként használni olyan esetekben, amikor más jogcímen nem tudnak valakit elmozdítani. Szerintem a mostani helyzetben ezek az aggódalmak rendkívül jogosak és alaposak. Kíváncsi lennék, hogy az előzetes érdekképviselőkkel való egyeztetésen például erről a szakszervezetek mit mondtak, legyenek kedvesek ezt nekünk elmondani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárándy Gergely!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Azt gondolom, amikor ezt a törvényjavaslatot tárgyaljuk, nem mehetünk el amellett, mi az oka annak, hogy ezt a törvényjavaslatot most itt újra tárgyalni kell, tehát ennek a törvénynek a módosítását újra tárgyalni kell. Az az ok ugyanis - és ez persze köztudott -, hogy az Alkotmánybíróság hatályon kívül helyezte azt a rendelkezést, amely szerint indokolás nélkül lehet köztisztviselőket és kormánytisztviselőket elbocsátani.

Nem hallgatott akkor ránk a kormánytöbbség, nem hallgatott ránk akkor az előterjesztő, de nem csak ránk nem hallgatott, hanem köztársasági elnök úrra sem hallgatott, aki megfogalmazta azokat az aggályait, amelyek alapján alkotmányellenes lett a törvény. Tudom, ismerem az érvet, hogy a köztársasági elnök úr nem alkotmányellenességről beszélt, hanem a nemzetközi jogba ütközéséről beszélt; az Alkotmánybíróság továbbment ennél, és nemcsak ebbe ütközőnek, hanem alkotmányellenesnek találta. Úgy gondolom, az sem válik nagyobb dicsőségére a kormánynak, ha nemzetközi jogba ütköző rendelkezéseket kíván elfogadtatni.

Engedjék meg, hogy szokásomtól eltérően, szakpolitikusi mivoltomtól eltérően eleget tegyek most egy olyan ígéretemnek, amelyet egy lakossági fórumon tettem. Ugyanis ennek a törvényjavaslatnak, amelynek kapcsán most mindenki olyan könnyedén átlép azon, hogy alkotmányellenes lett, bizony nagyon komoly emberi következményei voltak. S nem is az egzisztenciális következményekről beszélek, hanem ennél többről. Ugyanis Gőgös Zoltán képviselőtársam volt az egyik, aki egy interpellációban elmondta azt, hogy hogyan nem tudta egy egyébként indokolás nélkül elbocsátott, több tíz éve a szakmában dolgozó ember feldolgozni azt, hogy ez történt vele, és elhunyt. Ugyanez történt egy idős asszonynak a gyerekeivel, aki több tíz éves munkaviszony után képtelen volt feldolgozni, hogy kimondottan és írásban egyébként természetesen nem, mert ott indokolás nem volt, de vele szóban közölték, hogy politikai nézetei miatt kell távoznia; mindezt nem tudta feldolgozni, és egy napon nem ébredt föl. Az, hogy a családját nem tudja eltartani...

Azt gondolom, helyes az, ha az ilyen döntések előterjesztői és elfogadói tudják azt, hogy mit tettek, és majd elszámolnak a saját lelkiismeretükkel. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Szakács Imre!

DR. SZAKÁCS IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Folytatnám Bárándy Gergely gondolatait: ugyanez megtörtént 2002-ben is - elég csak a KSH elnökére vagy a PSZÁF elnökének az elmozdítására gondolni. Azaz szerintem a különböző kormányváltásokkor történt ilyen jellegű problémák feltérképezése után, azt gondolom, mindenképpen kezelni kell a törvényalkotásnak ezt a kérdést, nevezetesen azt, hogy 1990-ben sajnálatos módon kétfelé szakadt a magyar munkavállalói tábor az úgynevezett közszférában

dolgozókra és a vállalkozói szférában dolgozókra. Akkor a döntés az volt, hogy a vállalkozói szféra bérszínvonalát nem tudják a közszférában dolgozók számára biztosítani, ezért a közalkalmazotti, illetőleg a köztisztviselői törvény megalkotásával elismerte az állam, hogy ő nem tud versenyképes béreket fizetni a közszolgálatban lévőknek, ennek ellensúlyozására különböző kedvezményeket biztosított, például a kiszámítható életpályamodellt, s a többi, s a többi. Ez sajnos odavezetett a közszférában - mondhatom ezt, mert jómagam is, míg a politikai pályára nem léptem, választott képviselő nem lettem, köztisztviselő voltam, sőt, ha megszűnik ez a helyzet, akkor ott folytathatom a pályámat -, le kell szögezni, hogy egy csomó olyan kedvezmény rakódott rá, főleg a négyévenkénti választások során, ami mára tarthatatlanná válik. A legszebb példája ennek az osztogatásnak a mindenkori kormányok részéről az 1997-ben a Horn-kormány idején adott olyan kedvezmény, aminél az volt az indoklás a szövegben, ez egyébként az volt, hogy a köztisztviselők péntekenként nem 16 óráig, hanem csak 13 óra 30-ig dolgoznak, és az volt a jogszabály-módosításnak az indoklása, hogy ez egyéb pénzügyi forrást nem igénylő, hangulatjavító intézkedés. És az volt a következménye, hogy a Bokros-csomag okán nem lehetett az illetményalapot emelni, tehát évekig befagyasztásra került, valami módon viszont a csoport lobbierdeke megjelent, és valamilyen kedvezményt adni kellett.

De talán nem is ez a lényeg, hanem az, hogy ezen mindenképpen változtatni kell. 2002-ben ugyanúgy jelentős elbocsátások voltak, és ezeknek egy jó része vagy törvénybe ütköző volt, vagy a szándék az elbocsátás mögött épp az volt, hogy fideszes kötődésű köztisztviselők voltak a minisztériumban. Jómagam akkor az Ifjúsági és Sportminisztériumban dolgoztam, tehát figyelemmel kísértem, hogy Jánosi, illetőleg Gyurcsány miniszter urak miként szabadultak meg a számukra nemkívánatos vagy más politikai beállítottsághoz kapcsolódó köztisztviselőktől. Úgyhogy azt gondolom, ezt mindenképpen rendezni kellene. Az eddigi álságos mód helyett itt egy olyan rendezés van, amely ezt talán kiszámítható és megfelelő pályára állítja.

Lamperth Mónikával abban vitakoznék, volt egy olyan mondata, amely azt sejtette, hogy jelen pillanatban, pontosabban 2010 májusáig szakemberek dolgoztak a minisztériumokban, és most csupa pártmegbízott került oda. *(Dr. Lamperth Mónika: Én a kormányhivatalokat mondtam.)* A lényege ez volt a mondatnak. Azt gondolom, az természetes törekvés, hogy minden vezető szeretne olyan munkatársakkal dolgozni, akiknek a lojalitásában és a szakértelmében ő maga megbízik. Eddig ez a közszférában nem volt lehetséges vagy nagyon nehéz volt, hiszen épp a munkaügyi bírósági perek bizonyítják, hogy az alkalmatlanság bizonyítása nehéz volt. Azt gondolom, ez egy kísérlet arra, hogy ezt valamilyen normális módon rendezzük.

Valóban, az előző alkotmányellenes volt, de hát megint szocialista politikusok által ezt felhánytorgatni, az ő szájukból nem jó ezt hallani, hiszen maradjunk annyiban, hogy a rendszerváltoztatás óta egyetlen kormányciklusban sem semmisített meg az Alkotmánybíróság annyi törvényt vagy jogszabályt, mint amennyit éppen a Gyurcsány-kormány idején tett. Úgyhogy ezzel talán nem a szocialistáknak kellene riogatni az embereket.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Visszaadom a szót az előterjesztőnek.

Válaszok, reflexiók

DR. HAZAFI ZOLTÁN (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Nagyon röviden reagálnék az elhangzottakra, különösen a döntőbizottság, illetőleg a társadalmi vita és a szakszervezetekkel való egyeztetés kapcsán.

Ami ez utóbbit illeti, négyfordulós egyeztetésre került, illetőleg kerül sor. Ez azt jelenti, hogy az erre a célra szolgáló érdekegyeztetési fórumokkal, nevezetesen a Kormánytisztviselői Érdekegyeztető Tanáccsal, illetőleg az Országos Önkormányzati Köztisztviselői Érdekegyeztető Tanáccsal plenáris közös ülésen április 6-án egyeztetett a kormányzat, majd ezt követően április 21-én került sor egy második körös egyeztetésre, majd április 28-án szakértői szinten a benyújtandó normaszöveggel, illetőleg normaszöveg-tervezettel egy részletes, szakértői szintű egyeztetésre került sor, a tervek szerint pedig május 4-ére, tehát erre a hétre egy ismételt érdekegyeztető ülés került összehívásra. Ennek keretében a normaszöveget egyeztetés céljából közvetlenül eljuttattuk azoknak az érdek-képviselői, illetve érdekvédelmi szervezeteknek, amelyek ennek a speciális személyi körnek az érdekei képviselőire jogosultak. Tehát a társadalmi egyeztetés a szociális partnerekkel ebben a körben és ebben a menetrendben történt.

Ami a döntőbizottságot illeti, alapvetően a döntőbizottság felállítására három indokból van szükség a javaslat értelmében. Az egyik az időtényező. Ez azt jelenti, a tapasztalatok azt mutatják, hogy a munkaügyi perek elhúzódása olyan problémát okoz az eljárásban, amit egyfajta permegelőzési céllal elősegíthet a döntőbizottság működése, lerövidítendő ezt az eljárást. A törvényjavaslat arról beszél, hogy a panaszokat a belső jogorvoslat keretében 30 napos határidőn belül el kell intézni, amely ismételt 60 napos határidővel meghosszabbítható. Tehát maximálisan 90 napon belül döntést kell hozni a belső jogorvoslat keretében a kormánytisztviselő által benyújtott panaszról.

A másik indok vagy tényező, amely a döntőbizottság létrehozását indokolja, az a megfelelő igazgatási, személyügyi szakértelem. Úgy gondoljuk, hogy a törvényjavaslatban több olyan jogintézmény szerepel, amelynek a megítélése nem elsősorban jogkérdéstől függ, hanem szakmai, igazgatási, személyügyi hozzáértés, személyügyi, igazgatási felkészültséget feltételez. Úgy gondoljuk, hogy ez a szakértelem ebben a belső jogorvoslati rendszerben megfelelően biztosítható. És nem utolsósorban harmadik tényezőként a költségtényezőt tudnám kiemelni, a költséghatékonyságot, szemben a bírósági eljárással, ez a belső jogorvoslati rendszer illeték-, illetőleg költségmentesen történne, illetőleg szeretnék utalni arra is, hogy a belső jogorvoslati fórumrendszerek kialakítása a közszolgálatban nemzetközi szinten, a nemzetközi gyakorlatban nem egyedülálló, tehát vannak olyan országok, ahol ez megfelelően működik. Hogy ne menjünk messze, tulajdonképpen az Európai Unió keretén belül az Európai Bizottságnál is hasonló fórumrendszer működik a belső közszolgálati panaszok elintézésére. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Répássy államtitkár úr!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Elnök úr, csak két dologra szeretnék még reagálni. Az egyik az, hogy a közszolgálati döntőbizottsághoz kapcsolódhat majd megítélésem szerint az, hogy az őszi jogalkotás során, amennyiben úgy dönt a tisztelt Országgyűlés, hogy létrehozza a különálló közigazgatási bíróságot, akkor megfontolandó, hogy a közigazgatási bírósághoz telepíteni a közszolgálati jogviták elbírálását, és a közszolgálati jogvitáknak a döntőbizottság utáni fóruma a közigazgatási bíróság lehetne.

Tehát ez egy megfontolandó megoldás, hiszen ez egy közjogias természetű jogvita.

A másik, amit szeretnék megjegyezni. A kormány nem véletlenül döntött úgy, hogy az országgyűlési bizottságok előtt állami vezető, tehát elsősorban államtitkár vagy helyettes államtitkár képviseli a kormány álláspontját. Ezzel is a kormánytisztviselők - hogy úgy mondjam - depolitizálása a cél, hogy a kormánytisztviselők ne kerüljenek politikai vitába parlamenti képviselőkkel.

Tudom, hogy ez nem minden esetben valósítható meg, hogy államtitkár vagy helyettes államtitkár képviselje a minisztériumot, az előterjesztőt, de azért az esetek döntő részében, 80-90 százalékában ez így van. Tehát kérem ezt a törekvést is értékeljék, hogy a kormánytisztviselőket nem akarjuk olyan helyzetbe hozni, hogy politikai vitába keveredjenek. Egy ilyen bizottsági ülésen adott körülmények között elkerülhetetlen lehet egy politikai kérdés megvitatása, de ahogy mondtam, ezt a helyzetet szeretnénk a kormánytisztviselők védelme érdekében elkerülni. Köszönöm.

Szavazás az általános vitára alkalmasságról

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Az általános vitára alkalmasságról kell döntenünk. Közben egy helyettesítés érkezett, Gruber Attila helyettesíti Gulyás Gergelyt.

Ki ért egyet azzal, hogy a T/2941. számú törvényjavaslat általános vitára alkalmas? Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* 18 igen. Ki az, aki ellenkező állásponton van? Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* 8 nem. Ezzel eldöntöttük a kérdést.

Az anyakönyvekről, a házasságkötési eljárásról és a névviselésről szóló 1982. évi 17. törvényerejű rendelet és az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/2942. szám); általános vita

Következik a 2. napirendi pont, az anyakönyvekről, a házasságkötési eljárásról és a névviselésről szóló 1982. évi 17. törvényerejű rendelet és az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény módosítása. Az általános vitára való alkalmasságról fogunk itt is dönteni. Államtitkár úr!

Dr. Répássy Róbert szóbeli kiegészítése

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Tisztelt Bizottság! Nagyon röviden a javaslat célja az intézeten kívüli szülésnél az anyakönyvezés rendezése, valamint egyéb technikai módosításokat tartalmaz a javaslat.

A javaslat újdonsága az, hogy az úgynevezett intézeten kívüli szülés vagy otthoni szülés szabályozása során meg kellett oldani azt, hogy hogyan kerül anyakönyvezésre a megszületendő gyermek. A javaslat alapján az intézeteken kívüli szülésnél jelen lévő szülésznő is kiadhatja az igazolást, illetve ő teszi meg a születés bejelentését.

A nem tervezett intézeteken kívüli szülés, tehát amikor de facto intézeteken kívül születik a gyermek, itt az a javaslat, hogy utólagosan 8 napon belül a szülész-nőgyógyász szakorvos állítsa ki az igazolást, a bejelentést pedig a szülő teszi meg.

Egyéb technikai módosításokat is tartalmaz a javaslat, de most ezeket nem akarom felsorolni, de a legjelentősebb változás tehát az intézeteken kívüli szülés anyakönyvezésével függ össze. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mindenki megkapta Szabó Máté országgyűlési biztos úrnak azt a levelét, amelyben kifogásolja, hogy egy sajátos problémára, a külföldi, egyébként ismeretlen anyától származó és itt hagyott gyerekek sorsának a rendezését ez a javaslat nem tartalmazza. Kéri, hogy a bizottság támogassa majd a közreműködését ennek a kérdésnek a rendezésére. Ezt ismertettem.

Ezzel kapcsolatban államtitkár úr észrevétele?

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Igen, elnök úr, mi megvizsgáltuk természetesen a biztos úrnak a javaslatát, és mi úgy látjuk, hogy a törvényjavaslat 1. § (4) bekezdésében, amely a törvény 9. § (7) bekezdését egészítené ki, tehát még egyszer mondom: az 1. § (4) bekezdésében a biztos úr által felvetett probléma megoldása megtörténik. Természetesen, ha ez nem kielégítő és a bizottság vagy a képviselők

úgy gondolják, hogy módosító javaslatot szükséges benyújtani, akkor azt örömmel fogadjuk, de szerintünk megoldott a probléma.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Még egy pillanatra visszatérünk az előző napirendi pontra, mert nem jelöltünk ki előadót. Szakács Imre fogja a többségi véleményt elmondani, a kisebbségi véleményt pedig Lamperth Mónika. Köszönöm szépen.

Szavazás az általános vitára alkalmasságról

Akkor ennél a javaslatnál hozzászólást nem látok. Akkor a bizottság szavazatát kérem! Ki az, aki támogatja a javaslat általános vitára alkalmasságát! (*Szavazás.*) 21 igen. Ki az, aki tartózkodott? (*Szavazás.*) 4 tartózkodás. Ellenszavazat? (*Nincs jelzés.*) Nem volt. Köszönöm.

Itt kívánunk előadót állítani? (*Nincs jelzés.*) Nem.

A büntető törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/2990. szám); A közterület rendjének fenntartása érdekében szükséges egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/3012. szám); együttes általános vita

Következik a 3. napirendi pont, a büntető törvénykönyvről szóló 2990. számú új javaslat általános vitára alkalmasságának megítélése, valamint tartunk együttes vitát, külön fogunk szavazni a 4. pontban írtakról, amellyel kapcsolatban még bizonytalan a tárgyalás módja és rendje, mert a Házbizottság fog majd vele foglalkozni, de mi itt a napirendben együtt meg tudjuk vitatni. Tehát ismételt az államtitkár urat és munkatársait illeti a szó.

Dr. Répássy Róbert szóbeli kiegészítése

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Tisztelt Bizottság! Most, hogy együttes vitát rendelt el az elnök úr, én azért szorítkoznék csak a Btk.-ra, mivel annak az előterjesztője Navracsics Tibor miniszter úr.

ELNÖK: Akkor így fogjuk csinálni. Tehát a KIM által felügyelt részt az államtitkár úr vezesse elő.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! A büntető törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény módosítása két törvényhelyet érintene, de valójában három új büntetőjogi tényállást vezetne be. Az egyik törvényhely a közösség tagja elleni erőszakot el nem érő magatartások, mindenképpen olyan magatartások, amelyek a társadalomra veszélyesek, olyan magatartások szankcionálására vonatkozik. Ez részben a közösség tagja elleni erőszak tényállásának, részben pedig a garázdaság tényállásának az összevetéséből, összevegyítéséből jön létre ez a tényállás. Hiszen egyértelmű, hogy a garázdaság már önmagában is büntetendő lenne, de amennyiben itt egy olyan motívum, egy olyan tényállási elem található, amely kifejezetten a közösség tagja elleni magatartásra irányul, egy bizonyos közösséghez való tartozás miatti motivációt tartalmaz, akkor azt külön tényállásban indokolt szabályozni.

A másik módosítás egy új rendészeti bűncselekményt, egy új rendészeti tényállást vezetne be, a rendészeti bűncselekmény egy új tényállását, amely a közbiztonsági tevékenység jogellenes szervezése. Egyértelmű a kormány álláspontja abban, és egyébként nem kellett az új alaptörvénybe bekerülnie ennek a gondolatnak, hanem ez a mostani alkotmány szerint is teljesen egyértelmű, hogy csak az állam rendelkezik az erőszak monopóliumával, tehát állami szervek jogosultak arra, hogy végrehajtsák és végrehajtsák a törvényeket. Most leszámítva az önkéntes jogkövetést, de csak az állami szervek és kizárólagosan ők jogosultak arra, hogy végrehajtsák a törvényeket, betartassák a

törvényeket. Ez egyébként a kormány programjával is egybevág, a nemzeti együttműködés programja kifejezetten tartalmazza ezt a célt, de az utóbbi napok, hetek eseményei azt mutatják, hogy ezt az alkotmányos parancsot, amely jelenleg is fennáll, és nemcsak az új alaptörvény parancsa, ezt az alkotmányos parancsot egyesek képtelenek betartani, és a politikai pecsenyéjüket sütögetik az ilyen alkalmak apropóján. *(Dr. Gyüre Csaba: Kik?)*

A közbiztonsági tevékenység jogellenes szervezése tehát egy olyan magatartás, amellyel azt a látszatot keltik az ott tevékenykedő csoportok, szervezetek, olyan látszatot keltenek, mintha ők tartanák fenn a közbiztonságot, a rendet, a közrendet, valójában egyébként csak szítják a feszültséget. Ez látható a tevékenységükből, hogy az ilyen önbíráskodás - mert bizonyos értelemben ezt önbíráskodásnak is tekinthetjük; nem büntetőjogi értelemben, de azt hiszem, társadalmi értelemben önbíráskodásnak is tekinthetjük -, ez az önbíráskodás csak a feszültség szítására alkalmas, és nem alkalmas arra, hogy valóban a közrendet, a közbiztonságot fenntartsák.

Itt kötődik össze a polgárőrségről szóló törvény módosításával ez a 217. § (2) bekezdésében írt tényállás, amely világossá teszi, hogy polgárőrszervezet keretében vagy a polgárőr-tevékenység leple alatt sem lehet önbíráskodásra vagy a közrend, közbiztonság fenntartásának látszatára irányuló, de valójában megfélemlítő tevékenységet végezni.

Kérem a törvényjavaslat támogatását.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A belügyminisztériumi tisztviselő urat kérem.

DR. EISELT GYÖRGY helyettes államtitkár (Belügyminisztérium): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Az Országgyűlés Emberi jogi, kisebbségi, civil- és vallásügyi bizottságának önálló indítványát a minisztérium támogatja. A bizottsági ülésen részt vettünk, és ott a véleményünket kifejtettük.

ELNÖK: Hozzászólások következnek. Bárándy Gergely és Gaudi-Nagy Tamás jelentkeztek eddig.

Hozzászólások

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Államtitkár Urak! Azt gondolom, nem kell azt hangsúlyoznunk, hiszen talán az elmúlt időszak után, akár csak az elmúlt egy hetet nézzük, akár ennél jóval hosszabb időt, tudható, az MSZP elkötelezett az iránt, hogy szélsőséges csoportok ne tudjanak félelmet gerjeszteni Magyarország településein, ne tudjanak katonai alakzatban vonulni; magyarán szólva ehhez a törekvésükhöz az MSZP minden segítséget meg fog adni. Azonban ki kell hangsúlyozni azt, hogy ezek az elénk terjesztett törvényjavaslatok a mi meglátásunk szerint ezt a kérdést hatékonyan kezelni nem tudják.

Én emlékszem arra a megnyilvánulására miniszterelnök úrnak, amikor azt mondta, hogy hát, kell nekik két pofont adni, aztán hazaküldeni őket. Aztán arra is emlékszem, amikor önök azt ígérték, hogy két hét alatt ebben az országban rend lesz. Hát, akkor ezeknek a kijelentéseknek mi az igazságtartalma? Mert se két pofont nem kaptak, se haza nem mentek, sem rend nincs ebben az országban.

Számtalanszor hallgattam végig az elmúlt ciklus során, amikor például a közrendvédelmi törvénycsomagot előterjesztettük, és abban meghatároztuk a közösség tagja elleni erőszaknak az előkészületi magatartását, hogy nem a jogszabályokkal van baj, és éppen ezért ezeket a törekvéseket önök, fideszesek nem támogatják, hanem a rendőrség tehetetlen, a rendőrség nem tud vagy nem akar fellépni ezek ellen az emberek ellen. Ehhez képest most azzal szembesülünk, hogy nemhogy azok nélkül a törvények nélkül, amelyeket mi

elfogadtunk akkor, képesek lennének fellépni, hanem ezekkel együtt sem képesek megteremteni a rendet; ehhez újabb felhatalmazást, törvényi felhatalmazást kérnek.

Az én meglátásom, a mi meglátásunk szerint előkészítetlen és rossz az a javaslat, amely előttünk fekszik. Megpróbáltuk - és kérem önöket, komolyan fontolják meg azokat a módosító javaslatokat, amelyeket benyújtottunk - ezek által a módosító javaslatok által kicsit elfogadhatóbbá tenni.

Az a mi álláspontunk ezzel kapcsolatban, hogy amellet, hogy a jelenlegi szabályozás mellett is föl lehetne hatékonyan lépni - például ha azokat állítanák bíróság elé, akik csináltak is valamit, nem pedig azokat, akik nem, és ebből vonnának le hibás következtetéseket -, de támogatjuk ezt a javaslatot. Azért támogatjuk ezt a javaslatot, mert ha önök azt ígérik és azt mondják most, hogy ez szükséges önöknek ahhoz, hogy rend legyen Magyarországon, akkor ér ennyit a Btk.-ban egy hibás javaslat, mármint hogy ez bekerüljön, megéri, hogy Magyarországon rend legyen, és ezek az erők ne tudjanak grasszálni. De előre jelzem azt, hogy a frakciónk legalábbis nagyon keményen számon fogja kérni önökön azt, hogy ennek a birtokában rendet tettek-e vagy sem. Mert én úgy gondolom, hogy ezt eddig is meg kellett volna tenniük.

Hogy egy példát azért említsek a javaslat előkészítetlensége vonatkozásában: önök azt írják és kérik elfogadtatni, hogy aki olyan, a közbiztonság, közrend fenntartására irányuló vagy annak látszatát keltő tevékenységet szervez, amely másokban riadalmat kelt, az vétséget követ el. Tisztelt előterjesztők, ugye, akkor tisztában vannak azzal, hogy a törvényi tényállás alapján jobban teszik, ha mondjuk, a Rebiszt előre felosztatják, mert ha ezt nem teszik, akkor az első fellépésük alkalmával egészen bizonyosan büntetőeljárást kell majd indítani a parancsnok úr ellen. Ugyanis nem szerepel a törvényjavaslatban például az az el nem hanyagolható kis szó, hogy „jogellenesen”. Az én képviselőtársam, Harangozó Tamás benyújtott egy erre irányuló javaslatot. Ilyen és még hasonló javaslatok megfontolását kérjük, hogy legalább, ha elősegíteni kétséges is, hogy tudja majd a közrend és a közbiztonság helyreállítását ez a javaslat, de legalább kárt ne okozzon.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Látom, vannak felszólalók. Azt szeretném kérni, mivel ma lesz az általános vita, itt ne folytassuk le az általános vitát, hanem nyilván a javaslat kapcsán a bizottságra tartozó döntéshez szükséges álláspontra szorítkozzunk. Nem akarom elvenni a szót senkitől, de láttam, hogy többen fogják kifogásolni a javaslatot.

Gaudi-Nagy Tamás!

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Előterjesztők Képviselői és Bizottsági Tagtársak! Azt gondolom, egy nagyon szomorú pillanatához érkezett el az Országgyűlés jelen ciklusának munkája akkor, amikor egy ilyen kormány-előterjesztést kell magunk előtt találnunk. Nyugodtan mondhatjuk azt is, hogy azt gondolom, önmagában a társadalom jó érzésű tagjainak döntő többsége számára elfogadhatatlan és botrányos, hogy ehhez az eszközhöz nyúlnak.

Ez a lex tojás jogalkotási logikájának a rendszerébe illeszthető. Nagyon sokat bíráltuk együtt, a kormánytöbbségi képviselőtársakkal közösen együtt azt a jogalkotási gyakorlatot, amelyet az elmúlt időszakban, elmúlt nyolc évben tapasztaltunk, amikor aktuálpolitikai célú büntetőpolitikai, átgondolás nélküli, egyébként átgondolatlan és valóban inkább a saját tehetetlenséget leplező előterjesztések születtek. Ennek volt egyik kicsúcsosodott példája a büntetőjogot fogalmilag és tartalmilag több rendbelileg megerősökölő 2008. évi LXXIX. törvény, a lex tojás.

Tényleg nem akarom itt hosszúra nyújtani, és egy klasszikust idéznék, aki ebben az általános vitában a következőképpen kezdte felszólalását: „Ez a javaslat egy tehetetlen

kormány pótcelexvése. Hatékony jogalkalmazás helyett jogalkotási pánik lett úrrá a kormányon. Ezt mutatja ez a törvényjavaslat.” Ezt nem más, mint Répássy Róbert államtitkár úr mondta annak idején, nagyon helyesen. De sajnos ugyanezt kell mondanunk most is.

Értetlenül és megdöbbenéssel áll mindenki ez előtt, aki a szakmában ezt a javaslatot már átnézte és megvizsgálta. Többek között csak ilyen „apróság” az általános vitára alkalmasság körében, hogy ha jól látjuk, a lelkiismereti és vallásszabadság megsértése büntető törvénykönyvi tényállás kiegészítéseként gondolták elhelyezni ezt a bizonyos speciális garázdasági alakzatot, ami már önmagában aggályos, és a szakmai minimumot sem üti meg.

Másrészt pedig ami igazán veszélyes, az egésznek az előterjesztési szemlélete, azt a téves megközelítést tartalmazza, hogy azokkal szemben kell fellépni és azokkal szemben aránytalanul egyébként a büntetőjog ultima ratio eszközhasználatának a visszaélésszerű alkalmazása azokkal szemben helyez kilátásba szankciót, akik saját szabadidejüket, energiájukat, akár testi épségüket nem kímélve, igyekeznek segítséget nyújtani a társadalmi azon tagjai számára, akik kiszolgáltatva élnek mindennapjaikat. Hosszú a sora ezeknek az ügyeknek, itt egy kiváló összeállítás került elénk, amely az elmúlt időszak különböző botrányos közbiztonsági problémáira hívja fel a figyelmet. Hajdúhadházon, ha emlékszünk, a lakosság többsége kérte és támogatta azoknak a csoportoknak a működését, akik egyébként a jogszerűség talaját át nem lépve, de az állami rendőri tehetetlenség miatt magára maradt lakosság számára segítséget kívánt adni.

Azt gondolom, hogy nagyon rossz irányú ez a javaslat, hiszen azokat bátorítja, akik eddig igazából joggal várhatták azt, hogy esetleg majd velük szemben lép fel a rendőrség, tehát jelesül azon társadalmi csoportok tagjai, akik közül sokan a cigány nemzetiséghez tartoznak, akik egyszerűen képtelenek a társadalmi együttélés szabályainak betartására. Ezzel szemben most, különösen ennek az előterjesztésnek az 1. §-ában szereplő javaslat lényegében egy olyan parttalan jogalkalmazás útján indíthatja el a rendőrséget, amikor egyszerűen megfordul az egyébként helyes jogalkalmazás vagy helyes irányba mozdulandó jogalkalmazás, azaz azokkal szemben fognak gumibotokat alkalmazni és jogi bunkósbotokat, akik megpróbálnak egy nagyon is létező és közbiztonsági válsághelyzet tényére utaló magatartást kifejteni.

A 2. §-ban írtak pedig végképp abszurdnak tekinthetőek, hiszen másokban riadalmat keltő és mondjuk közbiztonsági fenntartásra irányuló vagy annak látszatát keltő tevékenység, ez egy olyan kitágított jogértelmezésre ad okot, a normavilágosság elvét súlyosan sérti, szakmailag, büntetőjogilag is alkalmazhatatlan és lényegében egyre jó csak, hogy a rendőrség jogalkalmazó tevékenységét elbizonytalanítsa, felbátorítsa azokat, akik az együttélési szabályokat most már visszatérő rendszerességgel, durván, életvitelszerűen megszegik, és egyben elrettentse a polgárokat attól, hogy saját maguk vagy közösségük megvédése érdekében fellépjenek.

Egy ilyen és ehhez hasonló törvényjavaslatot semmilyen formában, még módosított formában sem tudunk támogatni. Egyetlenegy dolgot tudunk kérni, hogy úgy gondoljuk, hogy a társadalom többsége nevében tolmácsoljuk azt a kérést és mondhatjuk azt is, hogy akár társadalmi követelést, hogy ne ehhez az eszközhöz nyúljanak, tehát rossz helyen kereskednek. Igenis, azokkal szemben lépjenek fel, akár a büntető jogalkotás eszközével, amelyet támogatunk, akár a rendőrség hatóképességének növelésével, amit szintén támogatunk, akik a közbiztonsági válsághelyzet előidézéséért felelősek. Köszönöm.

ELNÖK: Gyüre Csaba!

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Előterjesztők! Ahogy így olvasgatom ennek a büntető törvénykönyvnek a módosító javaslatait, így első olvasatra még azt is mondanám, hogy egyet is értek vele. Csak ha időben

és térben nézem és tudom, hogy mi a célja ennek a jogszabálynak, akkor tudom azt, hogy nemet kell mondanom.

Miért? Aki mással szemben nemzeti, etnikai, faji, vallási csoporthoz való tartozása miatt közösségellenes magatartást tanúsít, az bűncselekmény lesz. Tökéletesen egyetértek ezzel. Én egy dolgot látok, hogy ez arra abszolút nem alkalmazható, ami jelen pillanatban a kormány célja, a céljának az elérésére vonatkozik, ami akár a Szébb Jövőért Polgárőr Egyesület, vagy akár más, ehhez hasonló szervezetek tevékenységére, működésére vonatkozik. Hiszen mivel kellene akkor kiegészítenünk ezt az 1. §-t?

Azzal kellene kiegészítenünk, hogy a nemzeti, etnikai, faji, vallási csoport mellé be kellene tenni a bűnözők csoportjához való tartozást, mert ezek a szervezetek, amelyek az elmúlt hetekben, hónapokban felvonultak, vagy esetleg polgárőr szolgálatot láttak el, ezek se nem nemzeti, se nem etnikai, se nem faji, se nem vallási csoporthoz való tartozás, nem is azért, mert ezek ott laknak, hanem azért, mert bűnözői tevékenységet folytatnak. Soha nem volt olyan, hogy egységesen valamely nemzeti, nemzetiségi vagy faji vagy vallási csoporttal szemben léptek volna fel, hanem valamennyi esetben a bűnözéssel kapcsolatban léptek fel.

Itt nekem az a problémám, hogy önmagában ezzel egyet is értenék, csak sajnos, ismerem a jelenleg regnáló kormánynak azt a gyakorlatát, amit lead utasításként a rendőrség részére, hogy hogyan kell eljárni. Azt látjuk, hogy folyamatosan éppen a végrehajtói hatalom az, aki nem tartja be a törvényeket, hanem sorozatosan törvénytelenégeket csinál, és szándékosan félreértelmezi a jogszabályokat. Ez alapján vesznek őrizetbe embereket, hurcolnak el, tartanak benn éjszakára a fogdában, állítanak elő teljesen jogellenesen a bíróság elé, akiket sorozatban felment a bíróság, azaz semmiféle szabálysértés, semmiféle bűncselekmény nem történt.

Mit mutat ez? Azt mutatja, hogy jelen pillanatban Magyarországon a rendvédelem, illetve a rendvédelemért felelős vezetők teljesen és tökéletesen alkalmatlanok a feladatuk elvégzésére, és nem a bűnözőket üldözik, hanem éppen azokat, akik itt, Magyarországon azt szeretnék, ha rend lenne. Tisztában vannak vele, hogy ők nem tehetnek rendet, de azt szeretnék, ha rend lenne.

Én úgy érzem, hogy a Fidesz-KDNP ezzel a javaslattal nyíltan szembefordul a nép ellen, ez az a pont, ahol eddig még elhihetők az emberek, hogy őket próbálja képviselni, itt láthatjuk, hogy nem a néppel, hanem a néppel szemben kívánnak kormányozni, hatalmi szóval: kívánnak olyan rendeleteket, olyan törvényeket bevezetni, amely csak egy abszolút diktatúrában képzelhető el.

Én nagyon szégyellem azt, hogy a Fidesz-KDNP teljesen más politikát folytat, mint amit ellenzékből tett. Ellenzékből hihetetlenül bírálta az ehhez hasonló jogszabályokat, most, hogy hirtelen hatalomra került, teljesen másként gondolkodik. Ez a fajta politizálás úgy gondolom, hogy méltatlan egy kormánypárt részéről, különösen az, hogy ezt milyen céllal tette.

Itt mindig azt szoktuk hangsúlyozni, hogy a bűnözésnél, a bűnözés elszaporodásánál nem az okozatot kell megszüntetni. Azzal, hogy ha az okozatot megszüntetik, megszüntetik azt, hogy felvonulás legyen, járőrözés legyen, polgárőrség legyen, azzal önök éppen a bűnözést segítik elő. Igen, aki megszavazza ezt a javaslatot, én úgy érzem, ezentúl minden idős emberért, aki egyedül él és éjszaka rablógyilkosság áldozata lesz, igen, önök tisztelt kormánypártiak és önök, tisztelt ellenzékiek, akik ezt meg fogják szavazni, felelősek lesznek.

Felelősek lesznek, mert nem fognak tudni működni olyan polgárőrségek majd Magyarországon, amelyek valóban kötelességüknek tekintik azt, hogy igenis, megelőzzék a bűncselekményeket. Bizony, nagyon rossz oldalra állt az előterjesztő, amikor ezt a Btk.-módosítást elővette, hiszen éppen egy arculcsapása azoknak, akik rendet akarnak ebben az országban. És mi a legrosszabb ebben? Az, hogy a bűnözők a markukba röhögnek, hogy már megint nem bennünket üldöznek. Ezzel éppen önök adják a lovat azon bűnözők alá, akik

kinevetik a rendőröket, a rendőröknek semmilyen tisztelete nincs már ezeknek a szemében, éppen a rendvédelmi törvényeket kellene úgy módosítani, hogy a rendőröknek meglegyenek a kezükben a megfelelő eszközeik arra, hogy a bűnözőkkel szemben felléphessenek. De éppen ők azok, amikor elnézést kérnek az igazoltatásokkor, hogy nekik nincs joguk olyan eszközökkel fellépni a bűnözőkkel szemben, mint a polgárőrökkel szemben nekik parancsba, kötelezettségüként előírták, és én azt gondolom, hogy ez ennek a kormánynak - és itt elsősorban a rendvédelemre gondolok - a hihetetlen nagy szégyene, és ez semmit nem fog megoldani.

Még egy dolog a másik törvénnyel kapcsolatosan, a T/3012-es törvénnyel. Ami a 2. §-ban kicserélésre kerül, egy nagyon lényeges dolog, mégpedig az, hogy ezentúl polgárőrség csak a rendőrséggel kötött írásbeli együttműködési megállapodás alapján kezdheti meg és végezheti a tevékenységét. Ezzel is azt mondom, hogy egy jogállamban abszolút mértékben egyet is lehet érteni. Csak a jogalkalmazásnál a politika fog belekerülni itt is az ügybe, mégpedig a belügyminiszter utasítása alapján azokkal a szervezetekkel lehet majd csak ilyen együttműködési megállapodást kötni, amelyeket majd a belügyminiszter, az éppen regnáló belügyminiszter majd alkalmasnak lát erre a feladatra.

Egy módon lehet ezt elfogadni: ha konkrétan leírták azt, hogy minden törvényesen bejegyzett polgárőrséggel köteles a rendőrség mindaddig együttműködni, amely polgárőrség a rá vonatkozó törvényeket betartja, ebben az esetben köteles ezt a megállapodást megkötni. Mindaddig, amíg ez nem kerül bele, addig mi azt mondjuk, amire a Fidesz mindig hivatkozik, a nemzeti együttműködés programjára, ez a nemzeti kirekesztés programja, mert ez is egy olyan kirekesztő jogszabály, ahol önök akarják eldönteni politikai alapon, hogy melyik polgárőrség működhet és melyik nem. Ezzel semmilyen formában nem tudunk így egyetérteni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Salamon László Rubovszky Györgyöt, Szakács Imre Vitézy Istvánt helyettesíti a továbbiakban.

Staudt Gábor kért szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Nagyon sok minden elhangzott itt előttünk. Én arra gondoltam, hogy amikor elkezdte a kormány ezt a ciklust, Brüsszélből olyan hangok jöttek, amit akkor nem nagyon értettem, hogy 2014-től nem számolnak a Fidesszel vagy Fidesz-kormánnyal az ottani európai vezetők. Ezt akkor nem nagyon értettem, hogy minek a következménye, hogy miért gondolják így. Hát, most már, hogy egy év eltelt, kezdjük látni, hogy ezért - ők valamit tudhattak, amit mi még ezek szerint kevésbé. *(Dr. Gruber Attila: Mi sem.)*

Egy olyan, a világon egyedülálló jogrendet látunk itt kiépíteni a narancsos kormány részéről, ami, azt hiszem, egyik országban sem létezhet. Olyat már láttam, hogy az állam nem tudja megvédeni az állampolgárait, polgárait, viszont ebben az esetben megadja a lehetőséget, hogy ők megvédjék magukat, nem csavarja ki a kezükből a fegyvert vagy azokat a lehetőségeket, amelyekkel a saját életüket és vagyonbiztonságukat meg tudják védeni. Vagy a másik verzió, hogy az állam azt mondja, hogy én megvédelek, kedves állampolgárom, és te ne fegyverkezz, semmiféle módon ne állj ellent a behatásoknak, mert én nagy valószínűséggel elkapom a bűnözőket, és nagy százalékban megbüntettem őket. De olyat, hogy az állam se nem védi meg az állampolgárait, és a lehetőséget is elveszi tőlük, hogy ezt megtegyék, azt hiszem, ilyet én sehol nem tudok, de ha van ilyen, akár a minisztérium részéről is az összefoglaló táblázatot vagy a jogi kitekintést szívesen vesszük.

Azt hiszem, itt az általános indokolás az egésznek a lényegére rá is mutat, amikor a nemzeti együttműködés programját idézve kinyilvánítja, hogy az állam kizárólagos joga és

lehetősége a rend helyreállítása. Hát, én azt hittem, a kötelességek megelőzik a jogokat; akkor ezek után bármely állampolgár bármely kötelezettsége esetében előrevehetné a jogokat, vagy élhetne azzal, hogy jogai és lehetősége vannak, de kötelezettségei nincsenek. Úgyhogy azt hiszem, ez egy nagyon veszélyes irány, és legfőképpen az önök részéről veszélyes, mert azok az emberek, akik mondjuk, Hajdúhadházon másfél nap alatt több mint hatezren, a település lakóinak több mint fele aláír egy nyilatkozatot, hogy a polgárórség maradjon, illetve hogy baj van, ezeknek az embereknek a hangját, azt hiszem, meg kellene hallani.

Ki kell jelenteni, hogy az ország keleti részében megszűnt a közbiztonság, az ország keleti területének legnagyobb részén, illetve túlnyomó többségében. Lehet erre legyinteni, lehet azt mondani, hogy ezt innen, az elefántcsonttoronyból nem halljuk; lehet azt tenni, hogy mindenféle álságos, diktatúrát idéző törvényeket hozunk. De a végeredmény, azt hiszem, nagyon csúfos bukás lesz, és ha nem kezdik el nagyon gyorsan a valódi közbiztonság helyreállítását, akkor nem más, mint önök, illetve ez a kormányzat látja majd leginkább a kárát. Ezek után, ha ez folytatódik, én csak azt kívánom önöknek, hogy a következő választásokon az MSZP magaslataiba emelkedjenek, ami a százalékos eredményt illeti.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Még három hozzászóló van. Szeretném még egyszer emlékeztetni a tisztelt tagokat, hogy az általános vitát délután folytatjuk le.

Harangozó Tamás képviselő úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen. Én a polgárórtörvényhez szeretnék hozzászólni, mert a múlt hét hétfőn be lett nyújtva az a polgárórségről szóló törvénymódosítás, amely a mi megítélésünk szerint egyébként ugyanezt a célt tűzi ki maga elé, csak egyébként alkotmányosan próbálja megoldani a helyzetet. Szeretném jelezni, hogy szerintem ez a törvényjavaslat, amelyik a tisztelt bizottság előtt van, teljesen egyértelműen alkotmányellenes, úgy, ahogy van.

A jelenlegi törvény 1. § (1) bekezdése, amelyet nem kíván módosítani a kormány, az emberi jogi bizottság által beadott javaslata sem, arról szól, hogy a polgárórség az egyesülési jog alapján létrejött társadalmi szervezet, illetve ilyen szervezetek szövetsége, amely a törvény szerint közreműködik..., s a többi, s a többi, csak egy-két elemet szeretnék szemeztetni: a társadalmi bűnmegelőzésben való lakossági részvételben, az önkormányzatok és a lakosság közötti bizalom erősítésében, továbbá a helyi közbiztonság közösségi védelme érdekében, a lakosok közösségei által meghatározott feladatok ellátásában. A mi megoldásunkban azért szerepelt az - és szeretném, ha az előterjesztők és a kormány képviselői is értenék -, hogy nem lehet a polgárórségről szóló törvényben a polgárórség működésének alapját a rendőrséggel kötött írásbeli együttműködési megállapodáshoz kötni, mert az egyértelműen az egyesülési törvénnyel, a jelenleg kétharmados egyesülési törvénnyel nyíltan szembemegy. A mi megoldásunkban azért volt az, egyébként ott látható is, hogy kifejezetten a közbiztonság, közrend fenntartásában való közreműködés és a körözött személy elfogása mint tevékenységi kör ellátásához köti a rendőrséggel való együttműködést. Hiszen ne mondja nekem senki, hogy a polgárór-egyesület amikor létrejön, mondjuk, egy bűnmegelőzési bizottságban nem vehetne részt helyben anélkül, hogy a rendőrséggel együttműködési megállapodást kötne. Szerintem ha az Alkotmánybíróságon ezt valaki megtámadja, márpedig biztosan lesz olyan, aki megtámadja, el fog vérezni ez a javaslat, és nem fogja azt a megoldást eredményezni, amit a kormány szeretne. Én azt gondolom, nem lehet általánosságban, még egyszer mondom, a polgárórség tevékenységét általában teljesen a működését ehhez kötni, kifejezetten csak a rendőrséggel való együttműködéshez kötődő tevékenységeket lehet további megszorításokhoz kötni.

Azt sem értem, hogy azt valaki megvizsgálta-e, hogy a helyi polgárőrszervezet tagja csak a szervezet működési területén láthatja el a törvényben meghatározott tevékenységeket: ezeket is az egyesülési törvénnyel kapcsolatosan valaki végiggondolta-e, hogy hogyan fog ez összejönni? Akkor ezek alapján hogyan lesz egyáltalán országos polgárőr-egyesület; vagy ha valaki országosként jegyzi be magát, akkor magát a törvényt ugorja át egyik pillanatról a másikra, úgy, ahogy van, és egyébként ki fogja játszani ezt a szabályozást.

Nem beszélve a hatályba léptető rendelkezésről, amely azt mondja, hogy a polgárőrség a rendőrséggel a Ptv. 2. § (1) bekezdése szerint írásbeli megállapodás megkötését az e törvény hatálybalépését követő 30 napon belül köteles kezdeményezni. És akkor mi van? És akkor a 31. napon meg a 64. napon meg a 270. napon mi fog történni, ha ez a megállapodás nem köttetik meg? Én azt gondolom, ennél sokkal határozottabb és egyértelműbb határidő kellene például a megállapodás megkötésére, nemcsak a kezdeményezésére. Mert ha már ez fogja keletkezni utána a Btk.-ban is és a szabálysértési törvényben való fellépést a polgárőr-egyesülettel szemben, magyarul ez a hatályba léptetés itt azt jelenti, hogy 30 napon belül senkivel szemben nem fognak tudni fellépni, de azt sem látjuk, mi lesz a vége annak, amikor minden polgárőr-egyesülettel szemben ezt meg kell tenni.

Nagyon nagy tisztelettel kérem azt a kormánypárti képviselőktől, hogy ezt a törvényt ne akarja így, ebben a formában a mai napon áttuszakolni a parlamenten, mert borzalmasan rossz megoldás lesz. Ha ezt a mai napon elkezd tárgyalni a parlament, és a jövő héten engedik a végszavazást, azt gondolom, közösen össze lehet rakni egy olyan szöveget, amelynek, még egyszer mondom, nem a szándéka a kérdéses, hanem egyszerűen az, hogy az első kanyarban el fog vérezni az Alkotmánybíróság előtt, és kezdheti a tisztelt kormánypárt és a parlament a munkát előlről.

Köszönöm szépen, az általános vitára való alkalmasságról ennyit.

ELNÖK: Salamon László!

DR. SALAMON LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Először a büntető törvénykönyv módosításához szólnék hozzá, csak értékelném a szöveget.

Én úgy látom, hogy a Btk.-ba most inkorporálandó 174/A. § (1a) bekezdése gyakorlatilag egy célzatos bűncselekményt fogalmaz meg, amely a garázdasághoz képest egy speciális tényállásnak tűnik. Én csak annyit szeretnék mondani, hogy a célzatoság bizonyítása soha nem egyszerű kérdés. *(Többek: Így van.)* Tehát akkor, amikor a jogalkotó így fogja megragadni ezt a tényállást, akkor én úgy érzem, messzemenően figyelemmel van minden olyan szempontra, amire egyébként helyesen figyelemmel kell lenni. Tehát más megfogalmazásban azt mondhatnám, hogy az előttünk fölmerült jelenségekkel szemben a javaslat meglehetősen önmegtartóztató.

Tehát a célzatoság - még egyszer mondom - egy olyan eleme a büntető törvénykönyvi tényállásnak, aminek a bizonyítása mindig nehezebb és mindig körülményesebb.

Ami a másik kérdést illeti, a polgárőrséggel kapcsolatos kérdéseket, és a rendőrséggel való együttműködést, azt gondolom, hogy elfeledkezünk valamiről vagy nem helyezünk kellő hangsúlyt valamire. Kérem, a közrend és a közbiztonság fenntartása az a közhatalom-gyakorlás része, és ez az állam feladata. Én kormánypárti képviselőként várom el a kormánytól, és ha tetszik, akkor amit egy parlamenti képviselő a parlamentnek felelős kormány tekintetében ellenőrzési jogként is gyakorol, akkor ez érvényesül abban az elvárásban a részemről, hogy a kormány valamit tegyen, jelesül ezt a javaslatot nyilván megtette. Tehát én vártam valamilyen javaslatot arra nézve, hogy az állami erőszak-monopóliumot őrizzük meg, és most egy kicsit próbáljuk, ha már alkotmányügyi bizottságban ülünk, az alkotmányjogi oldaláról nézni a dolgot.

Az első mondatom, amit mondtam, az kőkemény alkotmányjogi kérdés. A közhatalom gyakorlása az állam feladata lehet, csak és kizárólag. Az, hogy a közhatalom szétforgácsolódjék és különböző partikuláris módon jelenjék meg, ilyen volt a magyar történelemben, ezt feudális széttagoltságnak nevezték és ezt Károly Róbert idejében felszámolták. Azóta ilyen nincs és nem is lehet, hogy előforduljon.

Tehát azt gondolom, most válaszul Harangozó képviselő úr felszólalására, hogy az egyesülési jog egy alkotmányos alapjog, a másik pedig az az alkotmányos rendelkezés, most a hatályos alkotmányról beszélek, nem a 2012-ben hatályba lépő új alaptörvényről, a hatályos alkotmány is azt mondja, a kormány feladatkörét felsorolva, hogy a közrend és közbiztonság feladata a kormány kötelessége. Ezért a kormány felelősséggel tartozik. Vagyis minden közhatalmi tevékenységért, minden rendvédelmi jellegű tevékenységért a kormány a parlamentnek felelős, ettől beszélhetünk parlamentáris kormányformáról, és ez a felelősség kétirányú. Akkor is probléma van, ha nem sikerül a kormánynak fenntartani a rendet, az is elfogadhatatlan, és az is elfogadhatatlan, ha olyan módon és olyan eszközökkel tartandó fenn a rend, vagy történnek tevékenységek a rendfenntartás jelszavával, amit a kormány nem tart ellenőrzése alatt. A kormánynak azért is felelőssége van, ha a rendvédelmi jellegű tevékenység, a polgárok megvédéseként jelentkező tevékenységet nem tartja kellőképpen ellenőrzése alatt. Ezt a két alkotmányos princípiumot össze kell tudni egyeztetni.

Az új alaptörvény nem határozza meg részletesen a kormány feladatkörét, de az állami erőszak-monopóliumról legjobb emlékezetem szerint világosan rendelkezik. Tehát én egyáltalán nem látok ebben alkotmányellenességet, ellenkezőleg: az én alkotmányos felfogásom azon az elváráson alapszik, hogy a kormány feleljen meg annak az alkotmányos követelménynek, hogy a rendért felel, felel azért, hogy rendbontás ne történjék az országban, illetőleg az ilyen természetű tevékenységeket a lehető legnagyobb mértékben szorítja vissza és uralja az előállott helyzetet, de felel abban az értelemben, hogy bármiféle, a rend fenntartása vagy a polgárok megvédeése tekintetében folytatandó tevékenységet ő kontroll alatt tartja, és ha az a tevékenység nem megfelelő, azért is a kormány a felelős. Ezt nem lehet máshogy biztosítani, mint úgy, hogy a polgárok védelmébe bekapcsolódó társadalmi szerveződés és a rendvédelmi szervek tevékenysége között együttműködési kötelezettséget írunk be.

Ez természetes, e nélkül az anarchia veszélyét látom. Tehát általánosságban, és nem megyek bele a részletekbe, tehát nem tudok most véleményt mondani arról, hogy milyen módosító javaslatokban gondolkodik az igen tisztelt ellenzék vagy egyes ellenzéki pártok, általánosságban azt gondolom, hogy mindkét javaslat iránya helyes és alkotmányos. Azt gondolom, hogy azok a jelenségek, amelyek itt előadódtak az elmúlt időben az országban, azok meg is kívánják a kormány és hadd mondjam, hogy a parlamenti képviselő felelősségét. A parlamenti képviselő a választóinak felelős, ami felelősség abban realizálódik - politikai felelősség -, hogy a választásokon megmérettetünk. Tehát mind a kormány, mind a parlament felelőssége, hogy ezeknek a jelenségeknek alkotmányos eszközökkel, de nagyon határozottan és nagyon egyértelműen vessünk gátat.

ELNÖK: Steiner Pál képviselő úr kért szót. Ismételt szólásra, ha nagyon új elemeket tartalmazna, akkor adnék szót, de most már 7 vagy 8 hozzászólás volt.

DR. STEINER PÁL (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Ha jól emlékszem, a Csemegi-kódex azért volt száz évig hatályban, mert egy rendkívül kiérlelt munka után fogadták el az akkori jogalkotók, és többféle világ- és országvihart bírt ki ez a törvénykönyv, és ha jól emlékszem, még amikor módosították, akkor sem volt igazán oka, hogy kellett volna módosítani.

Ezt a mondatot azért mondtam előre, mert egyrészt megértem elnök úrnak azt az aggodalmát, hogy tart attól, hogy a parlamenti ügyrendet nem tudjuk tartani a bizottsági vita időtartama miatt. Ugyanakkor az elnök úrnak meg kell azt értenie, hogy itt azért nem egészen a KRESZ módosításáról van szó. Bár az is fontos, főleg, ha én vezetek.

Amiért ezt a türelmet tanúsítaniuk kell, az pontosan az a rapid kezelés, ami most történik. Ha pedig a rapid kezelésbe belemegyünk, akkor türelmesnek kell lenni. Én hajlandó vagyok hajnali 5-kor visszajönni a parlamentbe egy végszavazásra, vagy bármilyen időrendet elfogadok, mert jelen pillanatban ennél nagyobb társadalmi problémát nem látok ebben az országban.

Ezt azért mondtam el előre, mert a másik problémám egy éve az, és én ismerem ezt a gondolkodásmenetet, mert a Jobbik-frakció egy jeles ideológusával valamikor együtt dolgoztam a Szerszám- és Kisgép-értékesítő Vállalat jogi és igazgatási osztályán, ahol ő osztályvezető volt, és akkor még nem volt annyira jobbikos, mert a pártbizottság hatásköri listáján szerepelt, tehát ismerem ezt a gondolatmenetet, és egy éve küszködök ezzel, hogy reagáljak-e azokra az elképesztő cinikus érvelésekre, amit "tanult" barátaink itt a jog leple alatt folytatnak, miközben az elnök úr kétségbeesetten figyelmeztet bennünket arra, hogy az általános vita a parlamentben folyik.

ELNÖK: Nem vagyok kétségbe esve. *(Derültség.)* Rosszul látod!

DR. STEINER PÁL (MSZP): Azért tetszik kétségbe esve lenni, mert ennyi kisebbségi jogom még maradt a kétharmad ellenére is, hogy ha szót kérek, akkor addig beszélek, ameddig akarok, vagy míg önök ki nem mennek.

ELNÖK: Ahogy gondolod.

DR. STEINER PÁL (MSZP): Tehát ezt azért vettem előre, mert egyébként én a magam részéről nagyon-nagyon szeretném támogatni a kormányt ennek a törvényjavaslatnak a benyújtásában. *(Dr. Staudt Gábor: Ezt tudtuk!)* Ugyanis amire választ kíván adni, az rapid, az gyenge, de az a válasz azonnal megteendő. Azonnal megteendő, tisztelt képviselőtársaim, mert ahogy Salamon professzor úr kifejtette itt gyönyörűen, veretesen, én egyszerűbben mondanám. Az főben járó bűn, hogy ha emberek felöltöznek jelmezbe, gumibot méretű elemlámpákkal masíroznak a falu utcáin, és általuk nem ismert embereket zaklatnak az utcán igazoltatás jogcímen. Ezt egyébként megalázásnak hívják, tisztelt képviselőtársaim. *(Dr. Gyüre Csaba: És ki csinálja ezt?)*

Én mindent elfogadok és mindent értek, és én védtem is cigány származású bűnözőt, és laktam nagyon becsületes cigányember mellett Mezőtúron, és azóta is vannak ilyen ismereteim, de azt egyszer s mindenkorra vegyék tudomásul a képviselőtársaim - azok, akiknek tudomásul kell venniük -, hogy cigány bűnöző, cigány származású bűnöző, ilyen fogalmakat nem használ egy alkotmányügyi bizottság tagja. Kolompár József elkövetőt használ, de cigány bűnöző nincs.

Én most nem akarok ezekben a sztereotípiákba jobban belemenni, hogy mit szoktak mondani, hogy egy maffiaszervezet hogyan épül fel, vannak ott könyvvizsgálók, ügyvédek, és a végén mindig van a tetején egy nábob is. Tehát ha ezekben a sztereotípiákba belemegyünk, és ezt kell nekünk hallgatni általános vitaként, akkor bizony nem arra megyünk, amerre akarunk.

És csak a végén szeretném megjegyezni, tisztelt képviselőtársaim, szerintem ami Gyöngyöspatán történik, az nem a cigánybűnözés elleni fellépés, hanem nyílt náci propaganda. *(Dr. Staudt Gábor: Már vártuk! - Dr. Gaudi-Nagy Tamás: Ez meg cionista uszítás!)* Nyílt náci propaganda! És nem azért mondom ezt, mert egyébként elképesztően dehonesztáló sértéseket vágnak itt a képviselőtársaim a fejemhez, amit az úttörőben én

egyszerűbben intéztem el, amikor bokszoló voltam (*Dr. Gaudi-Nagy Tamás: Na! Beszéljük meg a folyosón! - Szórványos derültség.*), hanem azért, mert egy vizelést - és ezt a TV2 dokumentumfilmjében láttam -, egy vizelést az én koromban sliccfelhúzással fejeztek be, és nem náci karlendítéssel. (*Dr. Gaudi-Nagy Tamás: Ezért azért nem kellene ezt...!*) És ha ezeket a tényeket nem vesszük figyelembe, ha nem látjuk, hogy itt mi történik, hogy itt önök a tudományosság mögé bújva, lényegében olyan eszméket pártolnak, amelyek ennek az országnak a sorsát többször tették már tönkre, akkor bizony nagy a baj!

S végül pedig azt szeretném mondani, a Fidesz-kormányoknak pedig nagy tapasztalat, hogy nem lehet a rosszal együttműködni. A rossztól az első pillanattól kezdve el kell távolodni. Ezért ha valaki, egy ellenzéki párt - nem akarom a nevüket kimondani - sajtófőnökeként csinál egy nyílt sajtócsalást, akkor azért nem lehet megjutalmazni, hogy főszerkesztő legyen a magyar közszolgálati tévében. Mert ez az a cinikus együttműködés, amely megmérgezi itt a dolgokat, és most már ezt a szellemet a kormány nem tudja tovább kezelni, ez kiszabadult. Ezért én még akkor is pártolnám ezt a megoldást, ha rossz, ha gyenge, ha gyenge választ ad, és kész vagyok bármilyen konzultációra bármilyen időrendben, hogy egyébként jogilag helyrerakjuk ezt a dolgot.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vitát lezárom. Visszaadom a szót az államtitkár úréknak. (*Dr. Gaudi-Nagy Tamás: Bocsánat, ügyrendben szeretnék szólni, azt lehet?*) Később.

Válaszok, reflexiók

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Tisztelt Bizottság! A heves és érzelmeiktől egyáltalán nem mentes vitára igyekszem szakszerű választ adni.

A törvényjavaslat bizonyos alapelvekből indul ki. Az egyik ilyen alapelv az, hogy a törvény előtt mindenki egyenlő. (*Dr. Gyüre Csaba: Még a fideszesek is?*) Ez nagyon fontos fordulópont, egy sarokpontja ennek a javaslatnak.

A másik az az alapelv, hogy a büntetőjog mind etnikailag, mind ideológiailag semleges választ ad a társadalomra veszélyes cselekményekre. Tehát megítélésem szerint a javaslat mind etnikailag, mind ideológiailag semleges.

A harmadik alapvetésem az, hogy a rendőrség tehetetlensége - amiről valóban, két évvel ezelőtt én is beszéltem - soha nem indokolhatja az önbíráskodást. Soha nem indokolhatja. (*Dr. Gaudi-Nagy Tamás: Ez nem önbíráskodás!*) Ez ugyanis tényleg az anarchiához vezet, mint ahogyan erre Salamon László is utalt. (*Dr. Gyüre Csaba: Így van, egyetértünk.*) És sok minden jelzöt hallottam már a Jobbikra, de azt, hogy a Jobbik anarchista párt lenne, azzal nem értenék egyet, és ilyen jelzöt nem aggatnék a Jobbikra. (*Dr. Gyüre Csaba: Köszönjük szépen.*) Biztos vagyok benne, hogy a Jobbiknak nem tartozik bele a politikai programjába az, hogy egy anarchista helyzetet vagy anarchiához vezető helyzetet fenntartson. (*Dr. Gyüre Csaba: Köszönjük szépen.*) Ezért van szükség a jogrend megerősítésére, és itt a Btk. megerősítésére szükség van.

S végezetül az alapvetés az, hogy az egyesülési jog és a gyülekezési jog minden esetben, minden országban csak a békés gyülekezésre, békés véleménynyilvánításra vonatkozik. Tehát nem lehet erőszakos, félelemkeltő cselekményeket az egyesülési jogból vagy a gyülekezési jogból levezetni.

Tehát mindezeknek az alapvetéseknek a javaslat megfelel. Amennyiben szakmailag valóban van egy-két apróság, amely hibás benne, például az, hogy hol helyezi el a büntető törvénykönyvben az első büntetőjogi tényállást, arra úgy láttam, képviselőtársaim már adtak

is be módosító indítványt. De ez a javaslatnak a lényegén nem változtat, tehát ezért kérem, hogy támogassák.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: A másik törvényjavaslat, parancsoljon!

DR. EISELT GYÖRGY helyettes államtitkár (Belügyminisztérium): Tisztelt Bizottság! Csak kulcsszavakban próbálok reagálni a felvetésekre.

A polgárőrség létrehozásáról szóló törvény a polgárőrséget a helyi közbiztonság támogatására hozta létre. A törvény hatálybalépését követően 2008 végéig a rendőrségi törvény 2/A. §-a alapján kötelező volt az együttműködési megállapodás kötése, és gyakorlatilag a Btk. közfeladatot ellátó személyként is ez alapján fogalmazta meg.

Hogy korábban miért került módosításra, azt nem tudom. Jelen pillanatban a törvényjavaslat elfogadása esetén viszont ismét egyértelművé válik, hogy a helyi közbiztonság fenntartásában közreműködőként részt vevő személy közfeladatot ellátó lesz, és a rendőrséggel kell együttműködni.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Külön szavazunk az általános vitára alkalmasság tekintetében a két törvényjavaslatról.

Szavazás a T/2990. számú törvényjavaslat általános vitára alkalmasságáról

Először a Btk.-módosításról szóló T/2990. számú törvényjavaslat általános vitára alkalmasságáról szavazunk. *(Jelzésre:)* Egyszer majd rátérünk az ügyrendi javaslatra. Ki támogatja? *(Szavazás.)* 23 igen. Ki ellenzi? *(Szavazás.)* 2 nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Ilyen nem volt.

Szavazás a T/3012. számú törvényjavaslat általános vitára alkalmasságáról

Most az emberi jogi bizottság javaslatáról fogunk szavazni. Ki az, aki általános vitára alkalmasnak tartja? *(Szavazás.)* 23 igen. Ki ellenzi? *(Szavazás.)* 2 nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Ilyen nem volt.

A bizottság tehát 2 ellenszavazat ellenében támogatta mindkét javaslatot egyformán.

Turi-Kovács Béla képviselő urat fogjuk felkérni a bizottság többségi álláspontjának ismertetésére mindkét törvényjavaslat tekintetében, ha együttes vita lesz; ha nem, akkor szétválasztjuk. A kisebbségi véleményre pedig valamelyik jobbikos képviselő úr, Gyüre Csaba vállalkozik, köszönöm.

Most már csak a képviselői indítványok vannak hátra. Nekem egy-két percen belül el kell mennem, de ügyrendi javaslata volt Gaudi-Nagy Tamásnak. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Igazából azért emelkedtem ez ügyben szólásra, mert elnök úr most lezárta a vitát, több lényeges hozzászólás elmaradt, én is szerettem volna még a polgárőrtémakörrel kapcsolatos javaslat tárgyában hozzászólni.

És azt különösen a jegyzőkönyv számára is szeretném elmondani, hogy megdöbbenőnek és felháborítóknak tartjuk, hogy az általános vitát is bekorlátozta a Ház, gyakorlatilag 8 perces, illetve 5 perces időkerete van egy pártnak, tehát 13 percen fejtheti ki, ha jól számoljuk, minden párt az álláspontját erről a rendkívül súlyos törvényjavaslatról, ami nem egyeztethető össze azzal a felelősséggel, amit viszont visel mindenki ezért a döntésért.

Ennyit kívántam a jegyzőkönyv kedvéért elmondani, és ellenzésemet kifejezni eme eljárással szemben.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hozzáteszem, csak a képviselő úr jelentkezett ismételt hozzászólásra. De kétségtelenül, a napirend megtárgyalása érdekében kénytelenek vagyunk egy hozzászólással beérni, legalábbis most.

Tisztelt Bizottság! Én most átadom a bizottsági ülés vezetését Cser-Palkovics alelnök úrnak, mert házbizottsági ülésre megyek, ahol valószínűleg ezeket a kérdéseket is fogjuk tárgyalni.

Egyéni képviselői indítványok megtárgyalása van hátra; amelyeknek az előterjesztői itt vannak, azokat meg tudjuk tárgyalni. *(Dr. Balsai István távozik az ülésről.)*

(Az ülés vezetését dr. Cser-Palkovics András, a bizottság alelnöke veszi át.)

Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Rátérünk az első javaslatra: ez a népszavazási kampányok kiegyensúlyozottságának biztosításáról szóló törvényjavaslat T/2359. számon. Karácsony képviselő úrnak adnám meg a szót – de nincs jelen; nincs itt senki az előterjesztők közül.

Akkor rátérünk a következőre: a büntető törvénykönyvről szóló javaslat, Dorosz Dávid képviselő úr önálló indítványa – őt sem látom.

c) A Magyar Köztársaság Országgyűlésének Házzsabályáról szóló 46/1994. (XI.30.) OGY határozat módosításáról szóló határozati javaslat (H/2643. szám)

A következő a Szilágyi Péter képviselő úr által benyújtott javaslat a Házzsabályra vonatkozóan. A képviselő úré a szó.

SZILÁGYI PÉTER (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. E törvénycsomagnak a célja tulajdonképpen a képviselők informáltságának az elősegítése a tekintetben, hogy látjuk, hogy például a sürgősségi javaslat kérésekor az előterjesztő soha nem szokta indokolni a sürgős tárgyalásba vételt. Úgy gondoljuk, mindenképpen ildomos lenne, ha a képviselők a szavazás előtt képet alkothatnának az előterjesztő valódi szándékáról, hogy miért kell sürgősséggel tárgyalni a javaslatot.

A többi javaslatom a zárószavazás előtti módosítóhoz kapcsolódna. Úgy véljük, hogy a jelenlegi szabályozás szerint, ami a tárgyalás előtt egy órával teszi lehetővé, semmiképpen nem ildomos a tekintetben, hogy láttuk, hogy az elmúlt egy évben milyen súlyos jelentőségű dolgokat tolt be a kormány, illetve az előterjesztők zárószavazás előtti módosítóban. Mindenképpen több időt szeretnénk hagyni arra, hogy a nagyon fontos szakpolitikai kérdéseket érintő kérdésekben a képviselőknek legyen elég idejük arra, hogy áttanulmányozhassák a zárószavazások előtti módosítókat.

Szintén a zárószavazás előtti módosítóhoz kapcsolódik az a javaslatom is, hogy ezeket a módosítókat ne csak az alkotmányügyi bizottság tárgyalja meg, hanem az első helyen kijelölt bizottságok is, lévén, ahogy már az előbb is említettem, nagyon komoly szakmai kérdésekről van szó ezekben a zárószavazás előtti módosítókbán. Ezért úgy vélem, hogy a szakmaiságnak is meg kell jelennie ebben a tekintetben.

Kérem a bizottságot, hogy támogassák a javaslatomat.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Van-e kérdés, észrevétel a javaslattal kapcsolatban? Bárándy Gergely képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen. Amellett, hogy előrebocsátom azt, hogy ezt a javaslatot a frakciónak még meg kell vitatni és tárgyalni, én egy saját álláspontot tudok csak ezzel kapcsolatban megfogalmazni.

Azt gondolom, hogy azért indokolt most a javaslatnak a parlament elé terjesztése, mert látjuk azt, hogy egyébként ebben önkritikát kell gyakorolni, hiszen e vonatkozásban a korábbi kormányok is mondjuk úgy, hogy követtek el ilyet. De most kifejezetten gyakorlattá vált az, hogy a zárószavazás előtti módosító indítványok előterjesztésekor kifejezetten házszabályellenesen tartalmi, méghozzá nagyon súlyos tartalmi vitákat folytat az Országgyűlés.

Tehát megmondom őszintén, hogy jobban örülnék annak, hogy ha ezt a javaslatot az Országgyűlés nem fogadná el, de azért nem fogadná el, mert ezt a gyakorlatot meg kívánja változtatni.

Úgyhogy egészen addig, amíg én ebben nem látok változást az Országgyűlésben, addig megmondom őszintén, hogy én támogatom képviselő úr javaslatát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Salamon képviselő úr kért szót.

DR. SALAMON LÁSZLÓ (KDNP): Én most csak kérdezem, megmondom őszintén, hogy nem tudok utánanézni, mert nincs a kezemben a Házzsabály, hogy hogyan viszonyul a javaslat - az időhatárra vonatkozó részét kérdezem – az egységes szerkezetbe foglalt szöveg frakciókhoz történő eljuttatásához. Tehát ezek a dolgok egymásra épülnek.

Én is személyes véleményt mondok, nem frakcióvéleményt, azt a felvetést, hogy a koherenzia zavart kiküszöbölő javaslatot ne az ülésnapon ismerjük meg, amikor a szavazásra is sor kerül, ezt a felvetést én személy szerint tudnám támogatni. De érdekel akkor az egésznek a rendszere, mert nyilvánvalóan a módosítókról van egy szavazás, utána egy egységes szerkezetben az előterjesztő szignójával ellátott javaslatot el kell juttatni a frakciókhoz. Hogy ez időben megfelelő-e, a javaslat erre figyelemmel van-e? Ezt én most kérdésként vetem fel, elnézést, hogy ezt teszem. Ha fejből tudnám a pontos rendelkezést, akkor nem kellene, de vallom egyébként, hogy a jogász nem feltétlenül az összes szabály tekintetében egy élő lexikon, e tekintetben beismerésben vagyok, és kérem, nyilván az előterjesztő foglalkozott ezzel, hogy segítsen ki és adjon erről információt.

ELNÖK: Répássy államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Tisztelt Bizottság! A kormány házzsabályi kérdésben nem szokott véleményt nyilvánítani, kivéve, ha az a kormány parlamenti tevékenységét befolyásolja, és ez mindenképpen az, hiszen itt az egyik leggyakoribb előterjesztői forma éppen a kormány által előterjesztett javaslat.

De nem ezért kértem szót, hanem azért kértem szót, mert emlékeztetem önöket arra, hogy amikor bevezeti az új alaptörvény az előzetes alkotmánybíróági véleményezés intézményét, akkor ebből az is következik, hogy az egész zárószavazásra vonatkozó szabályrendszert felül kell vizsgálni a Házzsabályban. Hiszen ahhoz, hogy az előzetes alkotmánybíróági véleményezési jogával a kormány, illetve az előterjesztő, ha jól emlékszem, még a köztársasági elnök is benne van ebben a körben, tehát hogy ők élhessenek ezzel a jogukkal, ahhoz egy, a megfontolásra elegendő határidőt kell biztosítani.

Tehát abban biztos vagyok, nem ismerem ugyan ezt a készülő szabályozást, mert még valószínűleg nem is kezdődött meg a kodifikálása, de abban biztos vagyok, hogy a zárószavazás körülményeit meg kell változtatni, különben nem fog működni ez az előzetes alkotmánybíróági véleményezés.

Tehát én bár jó szándékúnak tartom a képviselő úr javaslatát, de én egy sokkal nagyobb problémára szeretném felhívni a figyelmet, arra, hogy az egész zárószavazást újra kell gondolni, amiatt, hogy alkotmánybírósági előzetes normakontrollra is lesz lehetőség a jövőben, mégpedig szélesebb körben, tehát nemcsak az eddigi köztársasági elnök, hanem a kormány vagy bármely törvényjavaslat előterjesztője élhet majd ezzel a joggal.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Salamon képviselő úr kért ismételt szót.

DR. SALAMON LÁSZLÓ (KDNP): Nem ügyrendi, hanem érdemi javaslat. Az államtitkár úr felszólalásának az ismeretében - és tényleg rámutat egy nagyon fontos összefüggésre, egy távoli dimenzióba helyezi a kérdést - azt gondolom, akkor járunk el helyesen, ha az alkotmányügyi bizottság tárgysorozatba veszi a javaslatot, jelezvén, hogy ez egy megtárgyalandó probléma, és én talán az általános vitára bocsátást elhamarkodottnak tartom.

Ez akár ügyrendi is, mert nem kötelező döntenünk, csak lehetőség, egyfajta racionalitás, hogy a két javaslatot összekötötte a napirend.

Tehát azt javaslom, hogy ügyrendileg halasszuk el az általános vitára alkalmasságban a döntést.

ELNÖK: Szilágyi Péter képviselő úr kért szót, tekintve, hogy más nem jelezte hozzászólási szándékát.

SZILÁGYI PÉTER (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Szeretném megköszönni Salamon úr javaslatát, ez nekünk nagyon biztató jelenség, hogy tárgysorozatba fog kerülni ez a javaslat. Az előző kérdésre válaszolandó, annyit szeretnék mondani, hogy a mi javaslatunkban, amennyiben a zárószavazás előtti módosító elfogadásra kerül, a szavazásra egy héttel később kerülne sor, ezalatt a frakcióknak lenne idejük megismerni a teljes szöveget.

Még egyszer köszönöm, ha a bizottság támogatásáról biztosítja ezt a javaslatot.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Először akkor az ügyrendi javaslatról fogunk dönteni. Salamon képviselő úr azt indítványozta, hogy ma csak a tárgysorozatba-vételről döntsünk, az általános vitára való alkalmasságról ne. Kérdezem, hogy ki az, aki egyetért ezzel a javaslattal. Én Balsai István elnök urat helyettesítem, Turi-Kovács Bélát pedig Kozma képviselő úr. *(Szavazás.)* 18 igen. Kérdezem, hogy ki tartózkodott az ügyrendi javaslatnál? *(Szavazás.)* 7 tartózkodás. Az ügyrendi javaslat elfogadásra került.

Szavazás a tárgysorozatba-vételről

Kérdezem, hogy ki az, aki egyetért a javaslat tárgysorozatba-vételével. *(Szavazás.)* Ha jól látom, egyhangú. Köszönöm szépen, képviselő úr. *(Szilágyi Péter: Köszönöm szépen.)*

Ügyrendi javaslat az 5/a, /b, /d, /e napirendi pontok napirendről történő levételére

Az e) pontban az egyes közjogi méltóságok múltjának átláthatóságáról szóló törvényjavaslat előterjesztőit sem látom. Ezért arra teszek javaslatot, hogy ma annak a négy előterjesztésnek a napirendről történő levételéről döntsünk, ahol az előterjesztők nem jelentek meg. Kérdezem, hogy ki az, aki egyetért... *(Dr. Bárándy Gergely jelentkezik.)* Bárándy képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen. Az ügyrendi javaslathoz szeretnék hozzászólni. Tartalmilag egyébként egyetértek ezzel, de szeretném azt jelezni, hogy azzal viszont nagyon nem tudok egyetérteni, amivel kapcsolatban, ha úgy tetszik, fordított

helyzetben hozzászóltam az egyik előző bizottsági ülésen, hogy nagyon megtartjuk azt, hogy ha nincs előterjesztő, akkor nem tárgyalja a bizottság a javaslatot, abban az esetben, ha az előterjesztő ellenzéki képviselő. De ha netán kormánypárti képviselőről van szó, akkor a bizottság vezetése már korántsem ragaszkodik annyira ehhez az elvhez.

Tehát azt mondom, és azt kérem ismételten a tisztelt elnök úrtól, illetve az elnök urat helyettesítő alelnök úrtól, hogy mérjen egyenlő mércével, és ne csak akkor ne tárgyaljuk előterjesztő hiányában a javaslatot, amikor azt ellenzéki képviselő nyújtotta be, hanem akkor se, ha netán a kormány, vagy netán kormánypárti képviselő. Ezzel már volt probléma eddig is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Képviselő úr, mielőtt megadnám a többieknek a szót, azt a javaslatot tenném, hogy máskor az a kérésem, hogy ebben az esetben jelezzék a titkárságon előre. Ha ez megtörtént volna, én egyiknél sem láttam volna akadályát annak, hogy önök egyébként megbízottként képviseljék az előterjesztő álláspontját. Egyiknél sem tettek erre kísérletet. Szakács képviselő úr!

DR. SZAKÁCS IMRE (Fidesz): Elnök úr gondolatmenetét folytatva: ha kormánypárti képviselő nincs itt, akkor megbíz valakit, vagy jelzi a bizottság vezetésének, hogy nem tud itt lenni, és kéri ennek ellenére a tárgyalását. Azt gondolom, ezt az ellenzéki képviselők is megtehetnék, hogy akár a bizottság titkárságának, akár az elnökségnek jelzik, hogy nem tudnak itt lenni, és kéri a tárgyalást. Ilyesmi nem történt meg, ezért van ez, nem pedig valami módon úgymond hátrányosan megkülönböztetjük az ellenzékieket.

ELNÖK: Köszönöm, Szakács képviselő úr. Salamon képviselő úr!

DR. SALAMON LÁSZLÓ (KDNP): Elnézést kérek, most is a biztos memóriámra hagyatkozom, és nem is szeretnék választ adni, csak elmondani a házszabályi rendelkezést.

A Házszabály úgy szól, hogy a bizottságnak a tárgysorozatba-vételről 30 napon belül döntenie kell. Tehát az, hogy mi most elhalasztunk valamit, mert nincs itt az előterjesztő, lehet helyes, azonban addig házszabályszerű ez a döntésünk, amíg a 30 napon belül maradunk, ezt ne felejtjük el. És utána akkor is döntenie kell, ha nincs itt az előterjesztő. Az előterjesztő jelenléte a tárgysorozatba-vételhez egyébként nem házszabályi előírás.

A másik pedig: Szakács képviselő úrnak mondanám, hogy ügyrendi bizottsági állásfoglalás tette azt világossá, hogy helyettesíteni képviselők egymást csak a Házszabályban rögzített esetben tehetik meg. Tehát arra nincs lehetőség, hogy valaki a távol lévő előterjesztő helyett helyettesi minőségben szólaljon fel. Arra van lehetőség, hogy mivel ha nincs jelen az előterjesztő, lehet tárgyalni, és hozzá lehet szólni; és ha valaki megbeszélte az előterjesztővel, hogy mit tart az előterjesztő fontosnak a bizottságban elmondani, semmi akadálya annak, hogy mint egyéni bizottsági tagi hozzászóló tegye ezt meg. De én már nem először elmondtam – mert ez a gyakorlat, amelyről beszélünk, elnézést, de szembemegy a Házszabállyal és az ügyrendi bizottság egy korábbi állásfoglalásával –, a képviselő helyettesítésének egyetlen lehetséges módja az, hogy a bizottságban egymásnak meghatalmazást adnak. Tehát más nincs. Ezt csak azért szeretném elmondani, hogy ne hagyjuk figyelmen kívül.

Ha beleférünk a 30 napba, akkor halasszuk el a tárgyalást; ha nem férünk bele, akkor hozzunk döntést, akár vita nélkül is, egy tárgysorozatba-vételről, ha nem jött el az előterjesztő, legyen ez akár kormánypárti, akár ellenzéki.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárándy képviselő úr kért szót ismételten.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen. Egyetértve azzal, amit Salamon képviselő úr mondott, hiszen a Házsabály valóban így rendelkezik, nekem bármelyik megoldás jó. Az is, ha sosem tárgyaljuk, és az is, hogyha mindig van erre lehetőség. Az nem jó, ha egyszer igen, egyszer nem, ahhoz kapcsolódóan, hogy ki kéri az előterjesztést.

És amit Szakács képviselő úr mondott, hogy kértük-e vagy nem, én emlékszem olyan esetre – és valószínűsíthetően az emlékezetem nem csal –, hogy szerettem volna képviselni itt egy bizottsági ülésen az én képviselőtársamat előterjesztőként, és elnök úr azt mondta, hogy erre nincs lehetőség. Én ezt el tudom fogadni. Én egyetlenegy kérek – és tényleg nem akarok ennek a problémakörnek nagyobb jelentőséget tulajdonítani –, hogy a bizottság vezetése egyenlő mércével mérjen.

Köszönöm szépen.

Szavazás a T/2359., T/2483., T/2549. és T/2678. számú előterjesztések megtárgyalásának napirendről való levételéről

ELNÖK: Akkor most döntsünk az előterjesztések napirendről való levételéről!

Kérdezem, ki az, aki egyetért azzal, hogy a bizottság vegye le napirendjéről a T/2359. javaslatot. *(Szavazás.)* 20 igen. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 6 tartózkodás mellett úgy döntött a bizottság, hogy leveszi napirendjéről a javaslatot. Köszönöm.

Kérem, döntsünk a T/2483. javaslat esetében arról, hogy levesszük-e a napirendről. *(Szavazás.)* 20 igen. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 6 tartózkodás mellett úgy döntött a bizottság, hogy leveszi napirendjéről a javaslatot. Köszönöm.

Kérem, most döntsünk a T/2549. számú javaslatról, melynek kapcsán maga az előterjesztő járt itt és jelezte, hogy kéri a napirendről való levételét. Kérem, ki az, aki ezzel egyetért. *(Szavazás.)* Ha jól látom, ez egyhangú. Köszönöm szépen.

Kérem, döntsünk végül a T/2678. javaslat esetében arról, hogy levesszük-e a napirendről. *(Szavazás.)* 20 igen. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 6 tartózkodás mellett úgy döntött a bizottság, hogy ezt a javaslatot is leveszi napirendjéről. Köszönöm.

Azzal zárom be a bizottsági ülést, hogy lehet, hogy lesz az interpellációk után ma még bizottsági ülésünk. Természetesen erről kapnak értesítést a bizottság tagjai.

Szakács képviselő úr kért szót.

DR. SZAKÁCS IMRE (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Az 1. napirendi pont tárgyalásakor a bizottság többségi álláspontjának ismertetésére jómagamat jelölte a bizottsági elnök úr, de nem biztos, hogy a holnap nap folyamán, amikor ez tárgyalásra kerül, itt leszek. Ezért javaslom, hogy Vas Imre képviselőtársam legyen a bizottság többségi álláspontjának előadója a köztisztviselői, illetőleg a kormány-tisztviselői törvény vitájánál.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, vettük a tájékoztatást, és ennek megfelelően fogunk eljárni.

Köszönöm szépen, képviselőtársaim, az ülést bezárom.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 46 perc)

Dr. Cser-Palkovics András
a bizottság alelnöke

Dr. Balsai István
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Prin Andrea és Pavlánszky Éva